

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ
ΕΤΗΣΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Οκτάβιος Φεγιέ [Feuillet Octave]

Ιουλία (Julie)

Δράμα εις πράξεις τρεις

Μετάφραση: Αλέξανδρος Α. Λεονάρδου

Ποικίλη Στοά (Ημερολόγιο), Αθήνα

τμ. 4 (1884), σ. 52-106

ΙΟΥΛΙΑ

(JULIE)

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ

ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΦΕΓΙΕ

Μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ΥΠΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Α. ΛΕΟΝΑΡΔΟΥ.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΙΟΥΛΙΑ
ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ
ΜΑΞΙΜΟΣΚΑΟΤΙΛΑΗ
ΚΥΡΙΑ ΔΕΚΡΕΣΗ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἡ Σκηνὴ ὑπόκειται ἐν τινὶ ἐξοχῇ τῶν Παρισίων.

Ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐν Παρισίοις σκηνῆς τοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου
(Théâtre Français).

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Λύθουσα ἰξοχική πολυτελέστατα ἐπιπλωμένη. Θύρα πλάγια. Θύρα εἰς τὸ βίθου· καὶ παράθυρα ἐκατέρωθεν αὐτῆς. Ἡ εἰς τὸ βάθος θύρα συγκοινωνεῖ μετ' ἀναβάθρας ἀγούσης ἐν τῇ αὐλῇ διὰ διπλῆς κλίμακος. Μεγάλη τράπεζα πρὸς τὰ δεξιὰ, μικροτέρα τράπεζα πρὸς τὰ ἀριστερά.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΙΟΥΛΙΑ μόνη, κατόπιν ΜΑΞΙΜΟΣ.

(Ἡ Ἰουλία κάθηται πρὸς τὰ δεξιὰ πλησίον τῆς μεγάλης τραπέζης, ἐφ' ἧς εἰσὶν ἐρριμένα ἀτάκτως φύλλα καὶ ἄνθη· ἀποκόπτει τὰ στελέχη καὶ τοὺς κλαδίσκους αὐτῶν καὶ τὰ ἐναποθέτει κατόπιν ἐντὸς ἀνοδοχείου. Εἶναι σόνουος καὶ διακόπτεται συνεχῶς· τείνουσα μετὰ προσοχῆς τὸ οὖς. Ἀΐφνης ἐγείρεται πλησιάζει εἰς τὸ παράθυρον τοῦ βάθους, πρὸς δεξιὰ· καὶ παρατηρεῖ ἔξω. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς ἀνοίγεισης θύρας σκιρτᾷ, στρέφει καὶ παρατηρεῖ τὸν Μάξιμον.)

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ! σεῖς εἴσθε; Καλημέρα γειτόνων.

(Τείνει τῷ Μάξιμῳ τὴν χεῖρα καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὰ ἄνθη).

ΜΑΞΙΜΟΣ.

Πῶς ἔχετε;

ΙΟΥΛΙΑ

Πολὺ καλά. Μὲ φαίνεται ὅμως ὅτι θὰ βρέξῃ σήμερον.

ΜΑΞΙΜΟΣ (παρατηρῶν ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ παραθύρου).

Μάλιστα ὁ οὐρανὸς ἐκεῖ κάτω εἶναι κατάμαυρος. (καθήμενος πρὸς ἀριστερά) Καὶ οἱ φίλοι σας, ἀνεχώρησαν σήμερον τὸ πρῶτ'!

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅλοι οἱ φίλοι μας ἀνεχώρησαν σήμερον τὸ πρῶτ'... Κατευδιδίον των!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μήπως περιμένετε κινένα ἀκόμη κατ' αὐτάς;

ΙΟΥΛΙΑ

ὦ, Θεέ μου! ὅλους τοὺς Παρισίους... εἰξεύρετε ὅτι ὁ σύζυγός μου δὲν πολινοστιμεύεται τὴν μοναξιάν...

Εἶναι καλὰ ὁ Μαυρίκιος;

Θαυμάσια. Σκοπεύει νὰ ὑπάγῃ σήμερον εἰς Παρισίους.

Ἄ!... Ὡστε τότε ἐπιστρέφω... .

Διατί;

Τρόντι... διατί;

Ἐλέγετε ὅτι ὁ οὐρανὸς ἐκεῖ κάτω εἶναι μαῦρος;

Μάλιστα, κατὰμαυρος... Τί ἔχετε;

Ἐγώ; Τί;

Κἄτι ἔχετε. — Εἴσθε τεταραγμένη, ἀνήσυχος, ὀλίγον μάλιστα ὠχρά... τί τρέχει λοιπόν; (Ἐγείρεται).

Τίποτε... εἶμαι ὀλίγον στενοχωρημένη.

Πολύ.

Ναι, πολύ... (Μειδιῶσα). Περιμένω τὴν καταδίκην μου.

Τὴν καταδίκην σας;

Σᾶς εἶπον, νομίζω, ὅτι ἡ φλογερά μου ἐπιθυμία ἦτο νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον ἢ θυγάτηρ μου εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον. Πλησιάζει τὰ δεκαεξί. Ἡ ἀνατροφή της ἐτελείωσε, ἡ καὶ ἂν τῆς λείπῃ τι,

στοχάζομαι ὅτι εἶμαι ἱκανὴ νὰ τῆς τὸ διδάξω. Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὕτῃ καὶ ἡ γνώμη τοῦ συζύγου μου.

Ἄ!

Τὸ προησανόμην, καὶ μόλις προχθὲς ἐτόλμησα νὰ θίξω τὸ ζήτημα... ἀλλὰ δὲν ἔμπόρῃσα νὰ κατορθώσω τίποτε.

Ἢ θυγάτηρ σας ἀνεχώρησεν;

Ὅχι, ἀλλὰ πολὺ φοβοῦμαι ὅτι θ' ἀναχωρήσῃ σήμερον. Μικρὰ ἀκόμῃ ἐλπίς μοι μένει. Ἢ Κλοτίλδῃ ἀπεπειράθη τὴν τελευταίαν δοκιμὴν. Ὁ πατὴρ της ὡς εἰξέυρετε τὴν λατρεύει. Ἴσως θὰ ἦναι εὐτυχαστέρα ἐμοῦ. Τὰ λέγουν πρὸ ἐνὸς ἤδη τετάρτου... καί, καθὼς σᾶς προείπον, περιμένω τὴν καταδίκην μου.

Ἐννοῶ τὴν ἀγωνίαν σας καὶ σᾶς ζητῶ συγγνώμην ὅτι εὐρέθην ἐδῶ... εἰς τόσον ἀκατάλληλον ὄραν...

Καλὴ μου κόρη! Πόσον καλὴ, πόσον γλυκεία... πόσον ἀναγκία μάλιστα θὰ μοι ἦτον ἡ συντροφία της!

Νὰ σᾶς ἀφήσω;

Ὅχι, ὄχι μείνατε σᾶς παρακλῶ. Μὴ φοβεῖσθε σκηνάς. Εἰξεύρετε ὅτι δὲν κάμνω τοιαύτας.

Λοιπόν... μὴ ἀπελπίζεσθε... ἡ συνομιλία των παρατείνεται εἶναι καλὸς οἰωνός... Ἄλλως τε, ὡς ἐλέγετε, ὁ σύζυγός σας λατρεύει τὴν Κλοτίλδην... μὲ συγχωρεῖτε., τὴν δεσποινίδα Κλοτίλδην.

ὦ! λέγετε πάντοτε τὴν Κλοτίλδην... τὴν ἐγνωρίσατε βρέφος...

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τοῦτο δὲν μὲ κάμνει νεώτερον... ἀλλὰ τὸ ὁμολογῶ.

ΙΟΥΛΙΑ (τείνουσα τὸ οὖς).

Ἄ! ἀκούετε; ἔρχεται... Θεέ μου, ἡ καρδιά μου πάλλει!

(Ὁ Μίξιμος ἀποχωρεῖ ὀλίγον).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

(ΟΙ ΑΥΤΟΙ. Ἡ Κλοτίλδη ἔρχεται ὁρμαίνως πρὸς τὴν μητέρα της καὶ λαμβάνει τὴν χεῖρα της).

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ἰγίαινε μῆτερ μου!

(Ἡ Ἰουλία τὴν ἀκονίζει κινουσα ἑλαφρῶς τὴν κεφαλήν).

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄχι;...

(Ἡ Κλοτίλδη κινεῖ ἀρνητικῶς τὴν κεφαλήν).

ΜΑΞΙΜΟΣ, (ἰδίᾳ)

Θεέ μου!

ΚΛΟΤΙΑΔΗ, (γονυπετοῦσα πρὸ τῆς μητρός της).

Μοὶ ὑπεσχέθη ῥητῶς διὰ τὸ προσεχές ἔτος... Ὡστε δὲν μένει πλέον εἰμὴ ἓν ἔτος... βεβαιότατα... Ἄς εἴμεθα γενναῖαι. Μετὰ ἓν ἔτος θὰ ἤμαι ὅλη ἰδική σου, διὰ παντός. Ἀκούεις; διὰ παντός... Θὰ σ' ἀγαπῶ, θὰ σ' ἀγαπῶ πολὺ, θὰ σὲ λατρεύω!... (Ἀσπάζεται τὴν Ἰουλίαν καὶ προσθέτει χαμηλοφώνως). Θὰ σὲ παρηγορῶ!... (Ἐγείρεται). Ἰγίαινε, μῆτερ μου!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἰγίαινε ἀγαπητὴ μου κόρη... πήγαινε... πήγαινε... δὲν σὲ συνοδεύω, εἰξεύρεις...

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ἄχι... ὄχι... μείνε! (παρτηροῦσα τὸν Μάξιμον). Ἄ! ὁ κύριος Μάξιμος... Μὲ συγχωρεῖτε!... Δὲν σὰς εἶχον παρτηρήσει. Ἰγίαινετε, Κύριε!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Au revoir, δεσποινίς.

(Ἡ Κλοτίλδη πλησιάζουσα εἰς τὴν ἔξοδον στρέφει καὶ πέμπει διὰ τῶν χειρῶν της ἀσπασμὸν εἰς τὴν μητέρα της καὶ ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΙΟΥΛΙΑ, ΜΑΞΙΜΟΣ

(Στιγμὴ σιωπῆς. Ἡ Ἰουλία ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν του).

ΙΟΥΛΙΑ

Καθίσατε λοιπόν.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄχι... ἀληθῶς σὰς ἐνοχλῶ κκλ... (προσποιεῖται ὅτι θὰ ἐξέλθῃ).

ΙΟΥΛΙΑ

Σὰς βεβαιῶ ὅτι δὲν μ' ἐνοχλεῖτε.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τότε κλαίσατε!

ΙΟΥΛΙΑ

Εἰξεύρετε ὅτι ὀλίγον κλαίω.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Σὰς βεβαιῶ ὅτι σφάλλετε... θὰ ἐπροτίμων ἀπειράκις νὰ σὰς ἴδω κλαίουσαν.

(Προχωρεῖ καὶ στηρίζεται εἰς τὴν πρὸς δεξιὰ ἑστίαν).

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄφοῦ δὲν δύναμαι, τί θέλετε;... Ἄλλ' ἄς ὁμιλήσωμεν καλῆτερα περὶ φαιδρותרῶν πραγμάτων. Τί νέα ἐκ τοῦ χωρίου;... καὶ μάλιστα, εἶπατέ μοι τίς εἶναι αὐτὴ ἡ νέα γειτόνισά σας, ἡ ὁποία κατὰ φυσικὸν λόγον εἶναι καὶ γειτόνισά μας; Ἢ τὴν συνηγήσατε βεβαίως εἰς τὰ περίχωρά μας; Εἶναι τόσοσ ὠραία, ὅσον φημίζεται;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ποία γειτόνισσα;

ΙΟΥΛΙΑ

Μία Κυρία Δε... Δεκρεσῆ, νομίζω, ἣτις κατώκησεν εἰς τὸν Πύργον τοῦ Ὀρμου... μὲ μίαν θεῖαν... Τί πράγμα εἶναι;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Χμ!... Δὲν εἰξεύρω καλῶς.

ΠΟΙΚΙΑΗ

ΙΟΥΛΙΑ

Εἶναι χήρα, ἢ ζωντοχήρα;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ζωντοχήρα, νομίζω.

ΙΟΥΛΙΑ (εἴρων.)

Τὴν καυμένη!... Καὶ πῶς;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἀποδίδουν τὰ σφάλματα εἰς τὸν σύζυγον.

ΙΟΥΛΙΑ

ὦ! πρᾶδοξον! τέλος ἡ αἰτία δὲν εἶναι σπουδαία;

ΜΑΞΙΜΟΣ

ὦ Θεέ μου!... ἀγνοῶ... Μὲ φέρετε εἰς δύσκολον θέσιν.

ΙΟΥΛΙΑ (καταφακτώτα).

Τὸ πιστεύω!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δὲν πιστεύω νὰ ὑποπτεύεσθε ὅτι ἦλθεν εἰς τὸ χωρίον διὰ τὴν εὐγενεῖάν μου;

(Κάθεται εἰς τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς τραπέζης κατέναντι τῆς Ἰουλίας).

ΙΟΥΛΙΑ

ὦ! ὄχι, ὄχι... ἤσυχάσατε. Θὰ σᾶς ζητήσω ὁμῶς μίαν συμβουλὴν.—Ἐὰν ἔλθῃ εἰς ἐπίσκεψίν μου, νὰ τὴν δεχθῶ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄν θέλετε... Ὑπάρχουν τινὲς οἱ ὅποιοι τὴν δέχονται... ἄλλοι...

ΙΟΥΛΙΑ

Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν διαθέσεων.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μήπως σᾶς ἀνήγγειλον τὴν ἐπίσκεψίν τῆς;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι... Ἀλλὰ τὸ προαἰσθάνομαι... Ἐπειτα ἀφοῦ ἡ θυγάτηρ μου ἀνεχώρησε τὸ ἄτοπον θὰ ᾔναι ὀλιγώτερον.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τίς συνώδευτε τὴν δεσποινίδα Κλοτίλδην εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον;

ΙΟΥΛΙΑ

Ἡ Μάρθα μετὰ τοῦ Ἰουστίνου. Θὰ διέλθωσι πρῶτον νὰ πάρουν τὴν ἐξαδέλφην τῆς...

ΜΑΞΙΜΟΣ

Καὶ ἀπὸ τὸν υἱὸν σας ἔχετε καλὰς εἰδήσεις;

ΙΟΥΛΙΑ

(κομίζει ἄνη ἐπὶ ἄλλης τραπέζης, κειμένης εἰς τὸ ἐν τῇ βίβλῃ πρὸς ἀριστερὰ πρὸς τὸν βίβλον).

Πολὺ καλὰς... Καλὸ μου παιδί! Πόσον προοδεύει!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Πάντατε εἰς τὴν ναυτικὴν σχολὴν;

ΙΟΥΛΙΑ

Πάντατε... Μόλις τὸν εἶδον ἐφέτος... Διήλθον τὰς διακοπὰς ταξειδεύοντες... Τοῦτο τὸν εὐχαριστεῖ πολὺ.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τῇ ἀληθείᾳ, πρέπει νὰ εἴσθε ὑπερήφανος διὰ τὰ τέκνα σας. Γνωρίζω ὀλιγώτερον τὸν υἱὸν σας... Ἀλλ' ἐξ ὅσων περὶ αὐτοῦ γνωρίζω εἶναι ἐξαιρετος... Ὅσον διὰ τὴν Κλοτίλδην, αὐτὴ εἶναι σωστὴ μικρὰ κυρία... Ἀγγλίνους, τρυπερὰ καὶ ἀπτόητος ὡς οὐδεὶς... Ἐἶχον συνηθῆσαι νὰ τὴν βλέπω ἐπὶ δύο μῆνας σχεδὸν καθ' ἑκάστην... καὶ ἀληθῶς, θὰ αἰσθανθῶ, ὡς ὑμεῖς, κυρία μου, τὴν ἀπουσίαν τῆς.

ΙΟΥΛΙΑ

Ἀληθινά, τὴν ἀγαπᾶτε πολὺ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Περιπαθῶς!

ΙΟΥΛΙΑ, (παρατηροῦσα αὐτὸν ἐξείκητος)

Περιπαθῶς.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἐξ ὅλης καρδίας!

ΙΟΥΛΙΑ, (γεῶσα καὶ ἐπανερχομένη πλησίον τῆς τραπέζης).
Περιπαθῶς... Ἡ λέξις σας αὕτη μεγάλως μ' ἐξέπληξε.

ΜΑΞΙΜΟΣ, (γιγών).

Διατί;

ΙΟΥΛΙΑ.

Ἦ! Διότι συνήθως εἴσθε ἄρκετὰ ψυχρὸς περὶ τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων σας.... Εἴσθε τόσο μυστηριώδης ἄνθρωπος!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μυστηριώδης! Εἰς τί;

ΙΟΥΛΙΑ

Εἰς ὅλα. Δὲν γνωρίζω μυστηριώδεςτερον ὁμῶν. Δὲν εἰξεύρω τί κρύπτετε... ἀλλὰ τὸ κρύπτετε καλῶς. (Ἐπανακάθεται).

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δὲν κρύπτω τίποτε... ἰδοὺ ὅλον τὸ μυστήριον!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ! Καὶ πρῶτον... τί εἶναι αὐτὸ τὸ ταξίδιον, τὸ ὁποῖον πρόκειται κάθε πρῶτὴ νὰ κάμετε εἰς Αἴγυπτον καὶ ποτὲ δὲν τὸ κάμνετε;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Θὰ τὸ κάμω... προετοιμάζομαι. (Ἐγείρεται).

ΙΟΥΛΙΑ

Πρὸ ἕξ ἔτων!.. Ἐπειτα, καὶ πρὸ πάντων, διατί δὲν νυμφεύσθε; Αὐτὸ δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς φιλησύχους διαθέσεις σας καὶ μὲ τὴν κλίσιν σας πρὸς τὸν οἰκογενειακὸν βίον. Τί περιμένετε; Διατί ἀποποιεῖσθε τὰ ἐπικερδέστερα συνοικέσια; αὐτὰ ἀκόμη τὰ ὅποια σᾶς προτείνω ἐγὼ... τὸ ὁποῖον, ἐν παρενθέσει, δὲν μὲ κολακεύει. πολὺ... Ἄ! (Βάλλει ἐλαφρὰν κραυγὴν πόνου). Ἀπρόσκετος!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Πῶς;... Τί ἔχετε;

ΙΟΥΛΙΑ

Τίποτε, τίποτε!... Ἐκόπην ὀλίγον, ἐνῶ ἔκλειον αὐτὸ τὸ μαχαίρακι... Τὸ μανδῆλι μου... Ἄ! νὰ το!

(Λαμβάνουσα ἐκ τῆς τραπέζης τὸ μανδῆλι τῆς).

ΜΑΞΙΜΟΣ (σπεύδων πλησίον τῆς).

Ἐπιτρέψατέ μοι.... ῥέει πολὺ αἷμα... (Τεταραγμένος). Θέλετε... θέλετε νὰ φωνάξω τινά;

ΙΟΥΛΙΑ

Ἦχι... Τί ἀστεϊσμός!... Πάρτε ἐκεῖνο τὸ φιαλίδιον... (Δεικνύουσα τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς γωνίας φιαλίδιον). Καὶ τὸ νερόν... Ἄνακατώσατέ τα...

ΜΑΞΙΜΟΣ

(Λαμβάνων τὸ φιαλίδιον βίπτει σταγόνας τινὰς τοῦ ἐν αὐτῷ βαλσάμου ἐν ποτηρίῳ ὕδατος ἀναμιγνύει αὐτὰ καὶ φέρει τὸ ποτήριον τῇ Ἰουλίᾳ).

Εἶναι βαθεῖα ἡ πληγὴ;

ΙΟΥΛΙΑ (βρέχουσα πανίον καὶ περιτυλίσσουσα τὸν δάκτυλόν τῆς).

Ἦχι, ἀτήμαντος.

ΜΑΞΙΜΟΣ, (συγκεινημένος καὶ ἀδελφῶς).

Νὰ σᾶς βοηθήσω;... νὰ δοκιμάσω;... μὲ συγχωρεῖτε. (Βοηθεῖ τὴν Ἰουλίαν εἰς τὸ περιτύλιγμα τοῦ δακτύλου).

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄλλὰ σεῖς τρέμετε... Ἀφίσατέ με νὰ τὸ περιτυλίξω. (Ἐνῶ περιτυλίσσει τὸν πληγωθέντα δάκτυλόν τῆς). Σᾶς βεβαιῶ... τρέμετε. Μήπως ἡ θέα τοῦ αἵματος σᾶς ἐνοχλεῖ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἦλίγον.

ΙΟΥΛΙΑ

Καὶ ὅμως ὑπῆρξατε στρατιωτικός. Πῶς ἐκάμνετε;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἤμην γενναίτερος... κατὰ τὸ φαινόμενον.

ΙΟΥΛΙΑ (τελειώνουσα τὸ περιτύλιγμα).

Εὐχαριστῶ. Ἐξάριετα... (Ἐγερθεῖσα καταβαίνει πρὸς ἄριστέρα). Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐνίστε μὲ φαίνεσθε δειλότατος...

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄδυναμία τῆς ἡλικίας, κυρία μου!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ! αὐτὸ πολὺ μ' ἄρεσει! Σκοπεύω νὰ ἐξέλθω ἔριππος, σήμερον μετὰ μεσημβρίας. Θὰ μὲ συνοδεύσητε, ἂν ἡ ἀδυναμία τῆς ἡλικίας σας τὸ ἐπιτρέπει.

ΜΑΞΙΜΟΣ (ὀλίγον διατάξων).

Εὐχαρίστως... ἅμα ἴδω τὸν Μαυρίκιον,

ΙΟΥΛΙΑ (χαιρετώσα αὐτὸν ὀλίγον εἰρωνικῶς).

Πολὺ καλὰ. Πηγαίνω νὰ ἐνδυθῶ. (Ἐγγύς νὰ ἐξέλθῃ πρὸς ἀριστερά.)
Μετ' ὀλίγον! (Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΑΞΙΜΟΣ, κατόπιν ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

(Ὁ Μάξιμος ἔκθαμβος ἐκ τῶν τελευταίων λέξεων τῆς Ἰουλίας, ἵσταται ἐπὶ τινα στιγμὴν προσηλωμένον τὸ βλέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς θύρας ἐξ ἧς ἐξήλθεν ἡ Ἰουλία, κατόπιν ἀνυψώσας ὀλίγον τοὺς ὤμους· μετὰ λυπηρᾶς κινήσεως, στηρίζεται ἐπὶ τινος ἐπίπλου κρατῶν τὸ μέτωπον).

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

(εἰσερχόμενος ἐκ τοῦ βάθους κρατῶν ἐφημερίδας καὶ πλησιάζων τὸν Μάξιμον, ὅστις δὲν τὸν ἀκούει).

Τί ἐγκλημα σχεδιάζεις αὐτοῦ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὡ! Σὺ εἶσαι; (Σφίγγουσιν τὰς χεῖρας). Πηγαίνεις σήμερον εἰς Παρισίους;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (δίπτων τὰς ἐφημερίδας ἐπὶ τῆς τραπέζης).

Ναί!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄλλ' ἐπανερχεσαι νὰ δειπνήσης...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ὅχι δὲν πιστεύω. Δὲν ἠμπορῶ ν' ἀναχωρήσω ἀπὸ ἐδῶ πρὸ τῶν τριῶν. Ἐρχεσαι μαζί μου;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὅχι. Δὲν ἔχω τί νὰ κάμω εἰς Παρισίους. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ σύζυγός σου θὰ ἐξέλθῃ ἐριππος καὶ μὲ πρσκάλεσε νὰ τὴν συνοδέψω.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εὖγε!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Πρέπει μάλιστα νὰ ἴδω τί γίνεται ὁ ἵππος μου... (Προχωρεῖ πρὸς τὸ βάθος.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Περίμενε νὰ φωνάξω.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὅχι· πηγαίνω ὁ ἴδιος· ἦλθα ὀλίγον δρομαίως καὶ ἂν ὁ ἵππος μου ἦναι κουρασμένος; θὰ ἱππεύσω τὸν ἰδικόν σου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καλὰ φίλε μου, πήγαίνε... (Δαμβίνει ἐφημερίδας.)

ΜΑΞΙΜΟΣ (Ἐγγύς νὰ ἐξέλθῃ ἀποτόμως.)

Μαυρίκιε! Θέλω νὰ σοὶ ὁμιλήσω.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ὡ Θεέ μου! Τί τρέχει; ... Μὲ φρίνεται ἐξηγριωμένος! Τί σημαίνει; Δὲν σὲ ἀναγνωρίζω.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Εἶμαι πάντοτε φίλός σου;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ὡ διάβολε! τὸ ἐλπίζω... Ἔνα καὶ μόνον φίλον ἔχω... ὁστίς, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἀξίζει διὰ δέκα. Καὶ ὅσον ὁ καιρὸς παρέρχεται, τόσον πιστεύω ὅτι εἰς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχει τίμιος ἄνθρωπος καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶσαι σὺ, Μάξιμε!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δι' αὐτὸ ἔχω ἀνάγκην σήμερον ὅλων τῶν προνομίων τῆς φιλίας. Σὲ εἰδοποιῶ ὅμως ὅτι θὰ ἀφήσω κατὰ μέρος πᾶσαν ἐπιφύλαξιν καὶ μάλιστα πᾶσαν ἐθιμοτυπίαν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μήπω; ὑπάρχει ἐθιμοτυπία μεταξὺ ὑμῶν; Ὁμίλει!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Θέλω νὰ σὲ ὁμιλήσω περὶ τῆς συζύγου σου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! ὄχι, ἐλπίζω, διὰ νὰ μὲ εἴπῃς κακὰ περὶ αὐτῆς;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Περὶ σοῦ θὰ εἴπω κακὰ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἐμπρός! Λέγε! (Κάθονται παρὰ τῆ τραπέζῃ πρὸς δεξιὰ.)

ΜΑΞΙΜΟΣ

Εἰπέ μοι, Μαυρίκιε, πιστεύεις ὅτι ἡ σύζυγός σου εἶναι ἐντελῶς εὐτυχής;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἡ σύζυγός μου; Ἐντελῶς εὐτυχής; Καὶ διατί λοιπὸν νὰ μὴν ᾔηται; Τί τῆς λείπει;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Σὺ!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πῶς τοῦτο; Διατί;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Σκέψου!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (μετὰ σέψιν.)

Διότι ἔχω ἐρωμένες;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Πολὺ πιθανόν!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μήπως μοῦ ἔλειψαν ποτέ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὁραία δικαιολόγησις!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Λοιπὸν, δὲν βλέπω ἕως ἐδῶ κἀνὲν νεώτερον... Καὶ ἔπειτα, φίλε μου... Ἄλλ' ὄχι... δὲν θέλω νὰ σοὶ τὸ εἶπω... διότι εἶσαι ἀθῶος ἄνθρωπος... Σὺ δὲν γνωρίζεις τὰς γυναῖκας... καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θ' ἀνεσκίρτας.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄλλ' ἐπὶ τέλους, τί θέλεις νὰ εἶπῃς;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἐ, φίλε μου, ἔσω ἀτάραχος. Δὲν εἶμαι διόλου πεπεισμένος, ὅτι ἡ γυνὴ ἐκείνη, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος ἔχει ἐρωμένες, εἶναι κατὰ βάθος τόσον περίλυπος!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄ!...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δὲν θέλω νὰ εἶπω ὅτι τοῦτο τὴν κολακεύει... Ἄπαγε! Καὶ ὅμως ἄκουσε! Ἐάν ποτε νυμφευθῆς, καὶ θέλῃς νὰ σ' ἐκτιμᾷ ἡ σύζυγός σου, προσποιοῦ ὅτι ἔχεις ἐρωμένες καὶ ἂν δὲν ἔχῃς τοιαύτας.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἐξηκολούθει φίλε μου!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐγειρόμενος.)

Ἐχω ἐρωμένες!... τί πρὸς αὐτό. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐλάττωμά μου... πρέπει νὰ ἔχη τις ἔν... Πραγματικῶς δὲν ἔχω ἄλλο...

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δὲν ἔχεις ἄλλο διότι δὲν δύνασαι... διότι ἡ θέσις σου δὲν σοὶ ἐπιτρέπει νὰ ἔχῃς ἄλλο. Σὺ δὲν δύνασαι νὰ κλέψῃς.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δύναμαι νὰ κλέψω... Εἰς ὅλας τὰς θέσεις κλέπτει τις... Ἄλλὰ τέλος δὲν κλέπτω... Ἐχω ἐρωμένες... Ἐπειτα; Μήπως εἶμεθα ἄγριοι;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ὅχι δά! Ἄλλὰ ποῖαν ἰδέαν ἔχεις περὶ τοῦ γάμου;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Περὶ τοῦ γάμου; Τὴν αὐτὴν μοι φαίνεται, τὴν ὁποῖαν ἔχει ὁ δόλος ὁ κόσμος περὶ αὐτοῦ. Μήπως ἐγὼ ἐξαιροῦμαι τοῦ κανόνος;

ΜΑΞΙΜΟΣ

ὦ! ὄχι. Κατὰ σὲ λοιπὸν, ὁ γάμος εἶναι τὸ διαζύγιον!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πῶς; τὸ διαζύγιον;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δηλαδή τὸ ἀληθὲς διαζύγιον ὃ ἦτο μυριάκις προτιμώτερον, ἠθικώτερον καὶ γενναϊότερον. Διότι ἐκ τοῦ μικτοῦ αὐτοῦ διαζυ-

γίου, τοῦ ὁποίου τὰς τέρψεις ἀπολαμβάνουσιν ἐν ἀνέσει τόσοι ἄνδρες, εἰς τὰς γυναϊκάς των ἀπομένουσιν, αἱ θλίψεις, αἱ προσβολαί, ἡ ἀφαίρεσις τῆς ἐλευθερίας.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

᾽Ω! ἡ ἐλευθερία, ἡ ἐλευθερία! Δὲν εἶναι ὀλίγα αἱ ἀποσειούσαι τὸν ζυγόν....

ΜΑΞΙΜΟΣ

Καὶ πόσαι δὲν τὸν ἀποσειοῦν! Ὑποθέτω ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη τινὲς τοιαῦται. Ποία ἡ τύχη αὐτῶν;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! Εἶναι ἰδικαί σου ἰδέαι ὅλαι αὐταί; . . . Ἔλα . . . ᾽Ομίλει εἰλικρινῶς . . . Μήπως ἡ Ἰουλία παραπονεῖται;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Εἰξούρεις ὅτι εἶναι πάρα πολὺ ὑπερήφανος καὶ φρόνιμος διὰ νὰ παραπονεθῇ. Ἄλλ' ἐὰν σὺ δὲν βλέπης, ὅτι ἡ σύζυγός σου ὑποφέρει ἐκ τῶν παρεκτροπῶν σου, εἶσαι τῇ ἀληθείᾳ, ὁ πλέον ἀφηρημένος καὶ ἀπρόσεκτος τῶν ἀνθρώπων!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ὑποφέρει φίλέ μου, ὑποφέρει... ἀναμφιβόλως ὑποφέρει! Ὅλαι αἱ γυναϊκες ὑποφέρουν... Αὐτὴ εἶναι ἡ τέχνη των... (Κάθεται) Τοῦλάχιστον αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξίωσις των... καὶ αἱ τελειότεραι αὐτῶν, δὲν ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος... Ἐὰν ἡ Ἰουλία δὲν ἦτον εὐτυχῆς ἐκ τῆς ζωῆς της, θὰ ἀπεσύρετο... Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦτου ἔχω ἡσυχωτάτην τὴν συνείδησίν μου.—Εἰργάσθην ἐπὶ δεκαπενταετίαν διὰ νὰ τριπλασιάσω τὴν περιουσίαν μου καὶ εὐχαριστῶ τὰς ὀρέξεις τῆς συζύγου μου καὶ τὰς ἰδικὰς μου. Ἡ Ἰουλία, ὡς ὅλαι αἱ γυναϊκες, ἠγάπα ἔμμανῶς τοὺς στολισμούς, τὰς διασκεδάσεις, τὰ θεάτρα, τὴν ἵππασίαν, τοὺς ἀδάμαντας... Ἐξ ὅλων αὐτῶν ἔχει περισσότερα, ἀφ' ὅσα ἡμπορεῖ τις νὰ ἔχη... Τοῦτο ὡς φαίνεται τὴν κάμνει νὰ ὑποφέρῃ.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι αἱ γυναϊκες ἀγαποῦν ὅλα αὐτά' ἀλλ' ὑπάρχει τι ἄλλο, τὸ ὁποῖον ἀγαποῦν περισσότερον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τι;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Νὰ τὰς ἀγαποῦν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μάλιστα, μάλιστα... μὲ καμμίαν κιθάραν!... Περὶφημα!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄ, Μαυρίκιε! ἄκουσε! Πρέπει νὰ σὲ εἶπω τί σκέπτομαι... Δὲν ἐκτιμᾷς ἀρκετὰ τὴν σύζυγόν σου. — Μὲ τοὺς στολισμούς, μὲ τὰς διασκεδάσεις, μὲ τὰ θεάτρα, μὲ τοὺς ἵππους, μὲ τοὺς ἀδάμαντας, πληρώνει τις τὰς ἐρωμένας καὶ ὄχι τὴν σύζυγόν του... Τὴν τιμίαν ὁμως γυναῖκα, τὴν γυναῖκα εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπιστεύεσαι τὸ ὄνομα, τὰ τέκνα, τὴν τιμὴν σου, τὴν γυναῖκα ἣτις ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοινωνικῆς διαφθορᾶς ἵσταται πιστὸς φύλαξ ὅλων αὐτῶν τῶν ἱερῶν κειμηλίων, τὴν γυναῖκα ἣτις καθ' ἑκάστην ἐσπέραν καὶ πρωτὰν σοὶ ἀποδίδει αὐτὰ ἀκηλίδωτα, ὡς τὰ παρέλαβε, τὴν γυναῖκα ἣτις εἶναι τὸ αἰώνιον θέλγητρον, ἡ ὑπόληψις, ὁ σεβασμὸς τῆς οἰκίας... τὴν γυναῖκα αὐτὴν θέλεις νὰ πληρώσῃς!... Τὴν γυναῖκα αὐτὴν ἀγάπα την!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄναμφιβόλως.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄγάπα την! Διότι ἐπὶ τέλους δὲν τὴν κατέστησες ἄγαμμα, πιστεύω.—Δὲν τῆς ἀπέσπασες τὴν καρδίαν ἐκ τοῦ στήθους. Λοιπόν, ἡ καρδία αὕτη πρέπει νὰ ζήσῃ. Ἡ καλλιτέρα, ἡ τελειότερα, ὡς ἡ χειροτέρα τῶν γυναικῶν... καὶ τοῦτο εἶναι ἡ δόξα των... δύναται νὰ ζήτουν ἄνευ στολισμῶν, ἄνευ θεάτρων, ἄνευ ἵππων, ἄνευ ἀδαμάντων, μᾶλλον ἄνευ ἄρτου ἐν ἀνάγκῃ, ἀλλὰ ποτὲ ἄνευ ἀγάπης!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄλλὰ σὺ, ταλαίπωρε, ἀν νυμφευθῇς μ' αὐτὰς τὰς ιδέας, σὲ βεβαιῶ ὅτι θὰ χάσῃς τὴν σύζυγόν σου. Ἄνθρ ὀμιλῶν περὶ ἀγάπης

εἰς τὴν σύζυγόν του, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ τῇ ἀνεγίνωσκεν ἀχρεῖα βιβλία.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Νομίζεις; Καλά! εἶσαι πάρα πολὺ εὐτυχής. Ἄλλ' ἡ εὐδαιμονία ἔχει τὰ ὄριά της. Σὲ ἐγνώρισα μεγαλοκάρδιον' καὶ ἐὰν ποτέ, ὃ μὴ γένοιτο! σοὶ ἐπέλθῃ δυστύχημά τι, θέλεις μάθει ὅτι μεταξὺ δύο ἀνθρωπίνων ὄντων ὑπάρχει ἔρωσ πολλὴ διάφορος ἐκείνου περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖς πρὸς τὰς ἐρωμένους σου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ, (ἤρως, εὐφραίνεται)

Τέλος πάντων... τί θέλεις; Ἔχεις ἐντολὴν τινα; Μόλις τὸ πτερούω. Διότι ἡ σύζυγός μου μετὰ δεκαπενταετῆ συμβίωσιν καὶ μετὰ δύο τέκνα, ὡς αὐτὴν μεγάλην, δὲν θὰ ἐλάμβανεν αἰφνης ἦθος Ἀριάδνης, ἐπὶ τοῦ βράχου της.

ΜΑΞΙΜΟΣ (μὲ φωνὴν βραχυτέραν)

Σὲ βεβαιῶ, ἐν λόγῳ τιμῆς, ὅτι ἡ σύζυγός σου, οὐδὲν μοὶ ἐξωμολογήθη. Ἐφθασα ὁμῶς ἐδῶ καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεχώρει ἡ θυγάτηρ σου. Ἡ μήτηρ της μοὶ ἐπροξένησεν οἶκτον... Πθέλησα νὰ σοὶ τὸ εἶπω καὶ νὰ σὲ καθικετεύσω... νὰ σὲ καθικετεύσω νὰ τῆς ἀφίσης τὴν θυγατέρα της.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου ἐννοῶ καὶ συμμερίζομαι τὴν λύπην τῆς συζύγου μου. Ἀλλὰ βλέπεις, ἔχω ἄλλας ἰδέας περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν κορασίων. Ἐννοῶ ἡ θυγάτηρ μου νὰ γείνη χρηστὴ, καὶ ἠθέλησα νὰ τὴν προφυλάξω ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν διαφθοράν, ἥτις εἰσδύει παρὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν ἐν ταῖς οἰκίαις μας διὰ τῶν ὁμιλιῶν, τῶν διασκεδάσεων, τῶν συνδιαλέξεων, τῶν γευμάτων, κτλ.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἔστω. Ἄλλ' ὅλοι αἱ προφυλάξεις πρέπει νὰ ἔχουν ὄριον. Ἐλα, φίλέ μου, ἀπόδος τὴν θυγατέρα εἰς τὴν μητέρα της. Σὲ βεβαιῶ ὅτι εἶναι καιρός.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τὸ προσεχὲς ἔτος... εἴμεθα σύμφωνοι.

ΜΑΞΙΜΟΣ

(ἰγγίζων τὸν βραχίονα τοῦ Μαυρικίου μετ' ἐπιμονῆς καὶ συγκινήσεως).
Σὲ παρακαλῶ!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! Μ' ἐνοχλεῖς.

ΜΑΞΙΜΟΣ (μετὰ δυνάμειος)

Ἄ! λοιπόν!...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Λοιπόν; τί;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄκουσε! Ὁ Θεὸς εἰξέυρει ἂν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχῃ γυνή, τὴν ὁποῖαν ἐκτιμῶ περισσότερο τῆς συζύγου σου. Ἄλλ' ὅταν σὺ τὴν ἀπελπίζεις, ἐγκαταλείπων αὐτὴν αἰωνίως, ὅταν ἡ καρδιά της ἀμφιταλαντεύεται... ὅταν σὺ τὴν περικυκλώνεις διὰ τῶν ἐρωμένων σου καὶ τολμᾷ ἀκόμη νὰ τῆς ἀφαιρῆς τὴν θυγατέρα της, δὲν σὲ θεωρῶ μόνον σκληρόν, ἀλλὰ σὲ εὐρίσκω... καὶ ριψοκλίνδυνον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ψυχρότατα).

Ἄ! Πάρα πολλὸς ὁ ζῆλός σου, φίλέ μου!

ΜΑΞΙΜΟΣ (μετὰ τινεσ σιωπῆν).

Συγγνώμην!

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Οἱ αὐτοί, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ (τῷ Μαυρικίῳ).

Κύριε ἔχετε ἐπιστολήν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πῶθεν;

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἀπὸ τὸν πύργον τοῦ Ὀρμου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (λαμβάνων τὴν ἐπιστολήν).

Ἄ!

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Νομίζω ότι περιμένουν απάντησιν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καλά, θά τήν στείλω. Μὲ συγχωρεῖς Μάξιμε ;
(*Ἐξέρχεται ὁ Μαυρίκιος πρὸς ἀριστερά).

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΜΑΞΙΜΟΣ, ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΑΞΙΜΟΣ

Λύγουστε !

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

Κύριε ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δὲν κατέβη ἀκόμη ἡ Κυρία ;

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

'Ακόμη, κύριε' ἀλλὰ δὲν θ' ἀργήσῃ, διότι τὰ ἄλογα εἶναι ἔτοιμα.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Κάμὲ μου τὴν χάριν νὰ εἴπῃς εἰς τὴν κυρίαν ὅτι τὴν παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃ... ἐπειδὴ μὲ περιμένουν εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ ὅτι θὰ τῆς γράψω ἀπόψε.

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἴδου ἡ Κυρία.

(Εἰσέρχεται ἐξ ἀριστερῶν ἡ Ἰουλία· ὁ Λύγουστος ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΜΑΞΙΜΟΣ, ΙΟΥΛΙΑ

(*Ἡ Ἰουλία ἐνδεδυμένη στολὴν ἀμαζώνως καὶ κρατοῦσα τὸν πλόν τῆς).

ΙΟΥΛΙΑ

Πῶς ; τί σημαίνει τοῦτο ; Ἄναχωρεῖτε !

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μάλιστα... εἶναι γελοιοδέστατον' ἀλλ' εἶχα λησμονήσει ἔλωσ διόλου, ὅτι μὲ περιμένουν εἰς τὴν οἰκίαν μου σήμερον μετὰ μεσημβρίαν.

ΙΟΥΛΙΑ

Δὲν πιστεύω νὰ ἐπιλονικεῖσατε ἐδῶ ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μὲ τὸν Μαυρίκιον ; ὦ! ὄχι! Μὲ περιμένουν δι' ὑπόθεσιν τινα.

ΙΟΥΛΙΑ (κινῶσα τὴν κεφαλὴν).

Ὅχι...

ΜΑΞΙΜΟΣ

Σᾶς βεβαιῶ.

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι! Καὶ μάλιστα μὲ ἀφίνετε διὰ πολὺν καιρὸν. Ἐλάτε, ἐστὲ εἰλικρινῆς, ὡς συνήθως. Ὁμολογήσατέ το.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Εἶναι ἀληθές.

ΙΟΥΛΙΑ

Διατί ;... Ἄ! τὸ εἰξεύρω... Μὲ τιμωρεῖτε διὰ τινὰς φιλαρέσκους λέξεις αἱ ὁποῖαι πρὸ ὀλίγου διέφυγον τῶν χειλέων μου καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἐρυθρῶ ἀκόμη.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄλλὰ σᾶς ὀμνύω... οὔτε κἂν παρετήρησα.

ΙΟΥΛΙΑ

'Αλλοίμονον! εἶθε πρὸ χρόνων ὁ μάρτυς τοῦ βίου μου, καὶ εἰξεύρετε ἂν ἦμαι φιλάρεσκος. Ἄλλ' ὑπάρχουν στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας ὑποφέρει τις τοσοῦτον, ὥστε πρέπει νὰ κάμῃ καὶ ἄλλον νὰ ὑποφέρει... Δυστυχῶς εὐρέθητε ἐδῶ. Τὸ ὁμολογῶ, ὅτι ἦτον ἀναξιοπρεπὲς νὰ ὑποβάλλῃ τις τιμίον ἄνθρωπον εἰς τοιαύτην δοκιμασίαν... Οὐδὲ κἂν τὸ ἐσκεπτόμην!... Πόσον σᾶς εὐγνωμονῶ, πόσον σᾶς εὐγνωμονῶ!... (Σταματᾷ).

ΜΑΞΙΜΟΣ (διὰ φωνῆς βραγείας καὶ ὀλίγον τι χαμηλῆς).
Διατί; Διότι σὰς ἀγαπῶ;

ΙΟΥΛΙΑ (ζωηρῶς).

Διότι δὲν μὲ τὸ λέγετε.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Καὶ ἐὰν πλέον δὲν ἔχω τὸ θάρρος αὐτό;

ΙΟΥΛΙΑ

Ἐὰν δὲν τὸ εἶχετε πλέον, ἔπρεπε τῶντι ν' ἀναχωρήσητε. Ἄλλὰ τί; τί λοιπὸν τὸ ὁποῖον ἤλλαξε... Συγχωρήσατε τὴν ἐπιμονὴν μου... ἐννοῶ ὅτι εἶναι παράδοξος. Ἄλλ' εὐρίσκομαι τόσον στερεμένη ἀγάπης, ὥστε δὲν μοὶ εἶναι δυνατὸν νὰ χάσω τὴν ἰδικήν σας. Καὶ τί ἀγάπην! Νομίζετε ὅτι δὲν εἰξεύρω νὰ τὴν ἐκτιμῶ; Τί ἀγάπην! Τόσον ἀφοσιωμένην, τόσον λεπτήν, τόσον γενναίαν... ἐννοοῦσαν τὰς θλίψεις μου, χωρὶς νὰ παραπονοῦμαι, παρηγοροῦσάν με, χωρὶς νὰ ὀμιλῶ, κατέχουσαν τὴν καρδίαν μου, χωρὶς νὰ τὴν ταραττώ! Σεῖς μοὶ ἐκάμνετε ὑπερήφανον ἐλεημοσύνην! Διατί τώ μοι τὴν ἀρνεῖσθε;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄ! διότι δὲν δύναμαι πλέον νὰ φέρω τὸ προσωπεῖον τοῦτο τῆς φιλίας... διότι μὲ βρύνει... διότι ἐξήντησε τὰς δυνάμεις μου! Τί θέλετε... Ἐπὶ ὀλόκληρα ἔτη ἀγωνίζεται τις, μάχεται, ἐν ὀνόματι τοῦ καθήκοντος, τῆς πίστεως, τῆς τιμῆς... καταπατοῦσι, καταπνίγουσι ταῦτα τὰ πλημμυροῦντα τὴν καρδίαν αἰσθήματα, τὸν οἶκτον, τὴν ἀγάπην, τὴν ἀγανάκτησιν, τὴν ἀπελπισίαν. Καὶ ἐξαίφνης ἐπέρχεται στιγμή, καθ' ἣν αἰσθανόμεθα ὅτι δὲν εἴμεθα πλέον κύριοι ἡμῶν, ὅτι ἡ καρδία ἐκχειλίζει, ὅτι τὸ πᾶν συμπαρασύρει... ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον καθῆκον, πίστις, οὔτε τιμὴ... ὅτι ἀγαπῶμεν, ἀγαπῶμεν... ὅτι ἀγαπῶμεν, καὶ οὐδὲν πλέον...

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ τόνου μομφῆς καὶ λύπης).

Φίλέ μου!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Φίλος σας! Δὲν εἶμαι πλέον φίλος σας... σὰς τὸ εἶπον! Δὲν δύ-

ναμαι πλέον... δὲν θέλω πλέον νὰ ἦμαι φίλος σας! καὶ ἐὰν ἔμενον πλησίον σας, δὲν θὰ εἶχον εἰμὴ μίαν σκέψιν... νὰ σὰς καταστρέψω, νὰ σὰς συμπαρασύρω, εἰς τὴν ἄβυσσον νὰ σὰς ἀποσπάσω ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διὰ νὰ συνδεθῶ μεθ' ὑμῶν αἰωνίως.

ΙΟΥΛΙΑ

Ἀκούω... δὲν ἐννοῶ... Σεῖς ὀμιλεῖτε;

ΜΑΞΙΜΟΣ (πίπτων ἐπὶ κλιντήρος παρὰ τῆ τραπέζῃ πρὸς ἀριστερά).

Ἄ! Θεέ μου! Δὲν ἤμην ἀρκετὰ τίμιος ἄνθρωπος, ἀρκετὰ εἰλικρινῆς καὶ ὑπομονητικὸς, πρὸ τῶν χρόνων ὑπὸ τὸ θέλημα τῆς καλλονῆς σας, τῶν ἀρετῶν σας, τῶν βασάνων σας, ἀγαπῶν ὑμᾶς ἐμμανῶς, ἐγγὺς νὰ λιποθυμῶσω, εὐθύς ὡς ἡ χεὶρ σας ἔθιγεν τὴν ἰδικήν μου; Καὶ διὰ ποῖον τόσον σέβας, τόση τιμιότης, τόσα μαρτύρια; διὰ ποῖον; ὦ! μὴ φοβεῖσθε τίποτε... ὄχι! οὐδένα κατηγορῶ... Ἐγὼ μόνος... ἐγὼ μόνος εἶμαι ἐνοχος... ναι! (Ἐγείρεται).

ΙΟΥΛΙΑ

Ναι... σεῖς καὶ πολὺ ἐνοχος!... Ὑγιαίνετε!...

ΜΑΞΙΜΟΣ (ἐπανερχόμενος).

Καὶ ὅμως τίς μὲ ὤθησεν ἐδῶ; Τίς μ' ἔκαμε προδότην τῆς φιλίας καὶ τῆς τιμῆς; Δὲν ἐγεννήθην ἐγὼ διὰ τοιοῦτον πρόσωπον... ὁ Θεὸς τὸ εἰξεύρει. Σεῖς ἐπίσης τὸ εἰξεύρετε καὶ ἐὰν σὰς εἶχον ἰδῆ ἀγαπωμένην, εὐτυχῆ, ἐκτιμωμένην, ὡς τὸ ἤξιζετε, ποτὲ δὲν θὰ συνελάμβανον τὴν ἄτιμον ἰδέαν νὰ θίξω τὴν τιμὴν σας. Θὰ μοὶ ἦτον αὕτη ἱερά! Ἄλλὰ βλέπων ὑμᾶς... ὑμᾶς... τὴν τόσον ἀξίαν νὰ προξενήσητε καὶ νὰ γνωρίσητε τὴν εὐτυχίαν, ὑμᾶς τῆς ὁποίας μοὶ ἐφαίνετο ὁ ἔρω, ὅταν ἐσκαπτόμην περὶ αὐτοῦ, μέθη ἀδύνατος... ὑμᾶς τῆς ὁποίας ἡ ζωὴ ἐνουμένη μὲ τὴν ἰδικήν μου, ἤθελεν εἶσθαι ἀληθὴς μαγεία.

ΙΟΥΛΙΑ, (ὀλίγον τι παρῆγορος καὶ λιποθυμοῦσα).

ὦ!.. Σὰς ἱκετεύω... σὰς ἱκετεύω... φύγετε. (Ἀναλαμβάνουσα ἀξιοπρεπῆ τὴν θέσιν τῆς). Φύγετε!... ἀμέσως φύγετε..., τὸ ἀπαιτῶ!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἔστω!... Θὰ εἰξεύρετε τοῦλάχιστον., θὰ ἐνθυμῆσθε πάντοτε

ὅτι ὑπῆρξε δικαιοσύνη δι' ὑμᾶς... ὅτι ἄπαξ ἠγαπήθητε, ἀκούετε;..
ἐλατρεύθητε... μέχρι μανίας!..

ΙΟΥΛΙΑ (ὕπερφεύγουσα).

Ἄκούσατε!

(Ἡ φωνὴ τοῦ Μαυρικίου ἐξωθεν).

Νὰ δώσῃ τὴν ἐπιστολὴν ὁ Φραγκίσκος

ΙΟΥΛΙΑ

Ὁ σύζυγός μου!... Ἐξέλθετε!... Εἶμαι πολὺ τεταραγμένη!
(Ὁ Μάξιμος ἐξέρχεται ἐκ τοῦ βήθους).

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

(Ὁ Μαυρίκιος εἰσέρχεται ἐκ δεξιῶν. — Ἡ Ἰουλία προσπαθοῦσα ν' ἀποκρύψῃ τὴν συγκίνησίν της, διευθετεῖ τὴν κόμην της, ἀπέναντι κατόπτρου, στρέφουσα τὰ πόδια πρὸς τὸν σύζυγόν της).

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! εἶσαι ἔτοιμος!

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ ὁ Μάξιμος... ποῦ εἶναι;

ΙΟΥΛΙΑ

Εἰς τὴν αὐλὴν, νομίζω.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μήπως ἐσκέπτεσο νὰ πάρῃς μαζὺ σου τὸν Αὐγουστον;

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί... Δὲν ἔχω εἰμὴ αὐτόν. Εἰξέυρεις ὅτι ὁ Ἰουστίνος μετὰ τῆς
Μάρθας συνώδευσαν τὴν Κλοτίλδην.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην τοῦ Φραγκίσκου, διὰ νὰ στείλω μίαν
ἐπιστολὴν ἀρκετὰ κατεπείγουσαν.

ΙΟΥΛΙΑ

Στείλέ τον. Εἰμπορῶ νὰ ἐξέλθω καὶ ἄνευ αὐτοῦ... ἐὰν ἐξέλθω...
διότι ὁ καιρὸς κλίνει πρὸς τὴν βροχὴν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἐξέλθε, φιλιτάτη μου, τοῦτο θὰ σὲ ὠφελήσῃ... Ἐὰν βρέξῃ τότε
καταφεύγεις εἰς τὴν καλύβην τοῦ φύλακος, ἢ ἀλλοῦ... ὦ! αὐτὸ εἶ-
ναι τὸ νέον σου φόρεμα; Ἄ! πόσον εἶσαι ὠραία!

ΙΟΥΛΙΑ

Μ' ἐκπλήττεις πολὺ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Διατί;

ΙΟΥΛΙΑ

Φιλοφρονητικὴ λέξις εἰς τὰ χεῖλη σου... ἀπευθυνομένη εἰς ἐμέ!
ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἐὰν δὲν τὸ κάμνω συχνότερα, συμπεραίνω ὅτι ἐπιφορτίζονται
ἄλλοι... .

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ θλιβερᾶς εἰρωνείας).

Καὶ νομίζεις ὅτι εἶναι τὸ αὐτό;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄλλως τε, φιλιτάτη μου, μὲ φαίνεται ὅτι ἡ καλλιτέρα φιλο-
φροσύνη, τὴν ὁποῖαν δύναται τις νὰ κάμῃ πρὸς γυναῖκα, εἶναι νὰ
τὴν νυμφευθῇ.

ΙΟΥΛΙΑ

Παρῆλθε τόσος καιρὸς...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ναί... Ἄλλὰ τοῦτο διαρκεῖ πάντοτε... εἶναι διαρκὴς φιλοφρο-
σύνη... καὶ μάλιστα ὅταν δὲν μετανοεῖ τις δι' αὐτό.
(ἀσπάζεται τὴν χεῖρά της.)

ΙΟΥΛΙΑ (παρατηροῦσα αὐτὸν μετὰ δειλῆς τρυφερότητος.)

Εἶναι ἀληθές;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἀληθέστατον. . . (πλησιάζει αὐτήν) Ἄς ἴδωμεν τοὺς ὀφθαλμούς
σου... Ἄ! Ἐξ αἰτίας τῆς Κλοτίλδης;... Σὲ βεβαιῶ ὅτι ἡ ἀναχώ-
ρησίς της μ' ἐλύπησεν ὅσον καὶ σέ... ἀλλὰ τόσον φοβοῦμαι τὴν
μετὰ τοῦ κόσμου συνάφειαν τῶν νεανίδων. . . καὶ θέλω ἡ θυγά-
τηρ μου νὰ ὁμοιάσῃ τὴν μητέρα της.

Εἶσαι καλός !

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ὅχι μόνον ὠραία ὡς ἡ μήτηρ της, ἀλλὰ καὶ τιμια καὶ ἐνά-
ρετος καὶ σεβαστὴ ὡς αὐτή.

ΙΟΥΛΙΑ (στηριζομένη ἐπ' αὐτοῦ καὶ παρατηροῦσα αὐτόν.)

Ἄκομη!... ἀκόμη!... Πόσον μ' εὐχαριστεῖ αὐτό... πόσον μ' ἐμ-
ψυχώνει ἐκάστη λέξις ὡς αὐτήν!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εἰξεύρεις ὅτι δὲν εἶμαι φύσει πολὺ ἐπιδεικτικός. . . ἀλλ' ἐν τῷ
βάθει τῆς καρδίας μου οὐδὲν ἀπώλεσας καὶ σὲ ἀγαπῶ πολὺ... ἔσο
βεβαία. . . Σὲ ἀγαπῶ πολὺ.

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ διαχύσεως κλίνας, ὡσεὶ ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρά του.)

ὦ ! Εὐχαριστῶ !

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (κωλύων αὐτὴν τοῦ ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρά του.)

Ἐ ! ἔ ! εἶσαι τρελλή ! . . ἄ ! καιρὸς ν' ἀναχωρήσω.. (παρατηρῶν
τὸ ὠρολόγιόν του) Δύο καὶ μισή. . . μὲ τὴν ὥραν. . . (λαμβάνει ἐκ τῆς
τραπέζης τὰς ἐφημερίδας καὶ μετὰ μικρὰν παύσιν) Τί ἤθελα νὰ σὲ εἶπω;...
Ἄ ! . . Γνωρίζεις τὴν κυρίαν Δεκρεσῆ;

ΙΟΥΛΙΑ (ὄχρῳσα ἐξαίφνης)

Ἐξ ἀκοῆς.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Κατόκησε πλησίον μας. Εἶναι νέα γυνή... εἰς θέσιν δυσάρεστον...
χωρισμένη ἀπὸ τὸν σύζυγόν της, ὅστις εἶναι κῆπως τρελλός...
Ὅσω δι' αὐτήν, λέγουν ὅτι εἶναι πολὺ καλή. Μᾶς εἶναι συστη-
μένη στενότερα ἀπὸ διαφόρους φίλους... Ἐὰν κατὰ τύχην ἤρχε-
το ἐδῶ, ὡς γείτων, θὰ ἐλάμβανες τὴν καλοσύνην νὰ τὴν δεχθῆς;

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί, Φίλε μου !

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τώρα λοιπὸν σὲ ἀφίνω. Ἴσως ἐπιστρέψω αὔριον. Καλὴν νύκτα !

Καλὴν νύκτα !

(Ὁ Μαυρίκιος ἐξέρχεται)

ΙΟΥΛΙΑ (μόνη. Μετὰ σιγὴν ἀπελπισίας ἀνακράζει μετὰ λύπης)
Ἐχάθην !

Τέλος τῆς Α'. πράξεως.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἡ αὐτὴ σκηνογραφία καὶ διακόσμησης.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ εἶτα ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (εἰσερχόμενος ἐκ τοῦ βάθου ἀποθέτει τὸν πλὺν του καὶ ἐπιστρέφω-
φωσ πρὸς τὴν θύραν κρᾶζει).

Αὔγουστε!...

(Κάθηται παρὰ τῆ τραπέζης καὶ προπαρασκευάζεται νὰ γράψῃ.)

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Κύριε!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (παραδίδων αὐτῷ τὸ ἔπανοφόριόν του).

Νὰ ἐτοιμάσουν τὸ ὄχημα ἐντὸς ἐνὸς τετάρτου... Δὲν δύνα-
μαι πλέον νὰ ὑπάγω πεζῇ εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου,
διότι ἡ βροχὴ κατελάσπωσε τοὺς δρόμους... Θ' ἀναχωρήσω μὲ
τὴν ἀμαξοστοιχίαν τῶν τεσσάρων.

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Πολὺ καλὰ, κύριε...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἡ κυρία; δὲν ἐπέστρεψε; (προπαρασκευάζεται νὰ γράψῃ.)

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἄοχι, Κύριε.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ ὁ Φραγκίσκος;

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἐπέστρεψε, Κύριε!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐν ᾧ γράφει).

Εἶπέ του νὰ ἐτοιμασθῇ ἀμέσως... θὰ τὸν στρίλω ἄλλοῦ.

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

Πολὺ καλὰ, κύριε.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (τίνων τὸ οὖς).

Μὲ φαίνεται ὅτι ἀκούω ἄλογα εἰς τὴν αὐλήν... Κύτταξε
ποῖος εἶναι...

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ (κλησιάζων εἰς τὸ παράθυρον).

Μάλιστα, κύριε... ἐπιστρέφει ἡ κυρία.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Χωρὶς τὸν κύριον Μάξιμον.

ΛΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἴδου ὁ κύριος Μάξιμος

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἠγήγαινε... Εἰδοποίησε τὸν Φραγκίσκον.
(Ὁ Αὔγουστος ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΜΑΞΙΜΟΣ καὶ ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ.

(Ὁ Μάξιμος σταματᾷ ἐκθαμβὸς παρατηρῶν τὸν Μαυρικίον.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἰσακολοῦθων νὰ γράψῃ καὶ χωρὶς νὰ στραφῇ ὀπίσω· τίθει
τὴν χεῖρα εἰς τὸν Μάξιμον.)

Χαῖρε!

ΜΑΞΙΜΟΣ (χωρὶς νὰ ἰγγίσῃ τὴν χεῖρα τοῦ Μαυρικίου.)

Δὲν ἀνεχώρησες;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (γράφων.)

Ἄδύνατον. Ἡ βροχὴ μ' ἐμπόδισε... Διὰ τί δὲν σφίγεις τὴν
χεῖρά μου;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τὴν χεῖρά σου... μὲ συγχωρεῖς... δὲν ἔβλεπον...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (γράφων.)

Ἐβλεπες, ἔβλεπες... ἀλλὰ θὰ λογαριασθῶμεν μετ' ὀλίγον...
(Σιγή. — Τὸ ὄψρον πρόσωπον τοῦ Μαξίμου μαρτυρεῖ ἀνήσυχον ἀδελφαιότητα.)
Δὲν πιστεύω, νὰ σὰς ἐπρόφθασεν ἡ βροχὴ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

*Οχι. Προφυλάχθημεν εἰς τὸ φυλακεῖον καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς βροχῆς.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τὸ ὑπέθεσα .. Καὶ ποῦτος ἐκράτησε τοὺς ἵππους σας ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τοὺς ἵππους ; .. . Ὁ φύλαξ σου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (μετὰ τῖνα παῖσιν τελειῶνων τὴν ἐπιστολήν).

*Α ! .. . Ἐτελείωσα ! (Ἐγείρεται.) Τώρα τὴν χεῖρά σου !
(Ὁ Μάξιμος τῷ δίδει τὴν χεῖρα.)

Μήπως πρὸ ὀλίγου μοὶ τὴν ἠρνήθης, διὰ τὴν κακὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποῖαν ἔκαμα εἰς τὴν διδασχὴν σου ;

ΜΑΞΙΜΟΣ (σκυθρωπὸς καὶ διατάζων.)

*Ἴσως .. .

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τί θέλεις, φίλε μου, τοιοῦτος εἶναι ὁ κόσμος .. . Εἶναι γλυκὺ τὸ σφάλλῃν, ἀλλὰ σκληρὸν τὸ ἀκούειν ἐπιπλήξεις διὰ τὰ σφάλματα .. . Εἶναι εὐχάριστον τὸ συμβουλευεῖν, ἀλλὰ πολὺ δυσάρεστον τὸ λαμβάνειν συμβουλὰς .. . Καὶ ὅμως, ὅταν δὲν εἶναι τις οὔτε τρελλός, οὔτε κακὸς ἄνθρωπος, εὐθὺς ὡς συνέλθῃ, ἀναγνωρίζει τὰς ἐπιπλήξεις, ἐὰν αὐταὶ εἶναι ὀρθαί, τὰς συμβουλὰς ἐὰν ἦναι καλαί, τὸν φίλον ἐὰν ἦναι εἰλικρινής .. . Συνήθως ὅμως ὅλοι δὲν τὸ ὁμολογοῦν... ἐνῶ ἐγὼ τὸ ὁμολογῶ.

ΜΑΞΙΜΟΣ (ψυχρῶς).

Σὲ εὐχαριστῶ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (στηριζόμενος εἰς τὴν πρὸς ἀριστερὰν τράπεζαν.)

Σοὶ ὁμολογῶ μάλιστα, ὅτι ἡ βροχὴ αὕτη ἦλθεν εἰς βοήθειαν τῆς διδασχῆς σου. Μ' ἐπερίορισε πλέον τῆς μιᾶς ὥρας ἐντὸς τοῦ σκοπεῖου μαγειρείου κτήματός τινος· ὁ τόπος ἦτο κατάλληλος εἰς σκέψεις... Ἐσκέφθην λοιπόν. Ἐρριψα βλέμμα ἐπὶ τοῦ βίου μου... εὔρον ὅτι ἔχει μέρη τρωτὰ καὶ εἰλικρινῶς ἀπεφάσισα νὰ τὰ διορθώσω .. . Δὲν σοὶ λέγω ὅτι ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ θὰ μεταμορφωθῶ

εἰς οἰκογενειακὸν ἄγγελον .. . ἀλλὰ δὲν θὰ βραδύνης νὰ μάθῃς ὅτι ἐτελεσφόρησαν αἱ συμβουλαι σου.

ΜΑΞΙΜΟΣ (μειδιῶν ψυχρῶς.)

Σὲ εὐχαριστῶ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐκανερχόμενος πρὸς τὸν Μάξιμον.)

*Ἐγὼ, φίλέ μου, σ' εὐγνωμονῶ διὰ τὰς σωτηρίους καὶ γενναίας συμβουλὰς σου. Ἐνόησες, ὡς ἄριστος φίλος, ὅτι εἶχον φθάσει εἰς τὴν κρίσιμον στιγμὴν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, καθ' ἣν αἱ ἕξεις καὶ τὰ πάθη τῆς νεότητος μεταβάλλουν ὄνομα, καθ' ἣν αἱ ἡδοναὶ καλοῦνται ἐξαχρεώσεις, καθ' ἣν αἱ δρέξεις μεταβάλλονται εἰς ἐλάττωμα, τὸ ἐλάττωμα κατανατᾷ θηριώδες .. . καὶ ἡ ἀκοασία κακοῦργημα ! .. . Βλέπεις ὅτι σὲ ἐνόησα.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μάλιστα.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δύναται τις νὰ ἦναι ἀχρεῖος, βωμολόχος, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ καλὸς ἄνθρωπος .. . Ἐὰν κατὰ τὸ φαινόμενον περιφρονεῖ τὴν οἰκογένειαν, τὸν συζυγικὸν βίον, τὴν τιμιότητα, ἐν τῷ βᾶθει τῆς ψυχῆς, αἰσθάνεται κάλλιστα τὸ θέλγητρον αὐτῶν· ἀλλ' εἰξεύρει ὅτι εὐρίσκονται ἐκεῖ... ὅτι τοῦ ἀνήκουον ὅτι αὐριοι θὰ τὰ ἀπολαύσῃ καὶ ἀναβάλλει... ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ τὰ χάσῃ, ὄχι... Καὶ ἐὰν ἔλεγον εἰς τὸν πλέον ἀμέριμνον, εἰς τὸν πλέον διεφθαρμένον ἐξ ἡμῶν — « Ἡ σύζυγός σου σὲ ἀτιμᾶζει, τὰ τέκνα σου δὲν σὲ ἀγαποῦν, ἡ θυγάτηρ σου εἶναι διεφθαρμένη, δὲν ἔχεις πλέον στέγην, δὲν ἔχεις πλέον οἰκογένειαν, οὐδὲν πλέον ἔχεις .. . εἰμὴ τὸ ἐλάττωμα σου... » *Α ! φίλτατε ! ὁ τοιοῦτος ἤθελε νομίσει ὅτι ἡ γῆ ἦνοιξε πρὸ τῶν ποδῶν του, καὶ θὰ αἰσθανθῇ τὸ λογικόν του ταραττόμενον .. . Τώρα λόπόν, μὲ πιστεύεις ;

ΜΑΞΙΜΟΣ (μετὰ συγκινήσεως ἀναχαιτιζομένης.)

Σοὶ ὁμνῶ ὅτι σὲ πιστεύω.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μὲ πιστεύεις, καὶ ὅμως ἀκόμη δὲν μὲ συγχωρεῖς... Κότταξέ με κατὰ πρόσωπον... *Α ! καλὰ... ἐκστὶ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ὀφθαλμοῦ

ἔχεις τι τὸ ὁποῖον μὲ ἀρκεῖ. (Σφίγγει τὴν χεῖρα τοῦ Μάξιμου. — Γελῶν.)
Ἐπειτα, σὲ γνωρίζω, ἔχεις ἀνάγκη καίρου ὤ. Ναί;
(Ὁ Μάξιμος κάθεται πρὸς δεξιὰ.)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΟΙ ΑΥΤΟΙ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, εἶτα ΙΟΥΛΙΑ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τὸ ὄχημα εἶναι ἕτοιμον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καλὰ (Ἐξέρχεται ὁ Αὔγουστος) Ἄ! τὴν ἐπιστολήν μου! Κύττα-
ξε!... Ἐλησμόνησα τὴν ἐπιγραφὴν!
(Κάθεται καὶ γράφει τὴν ἐπιγραφὴν.— Ἄφνης ἀνοίγει ἡ ἐξ ἀριστερῶν θύρα καὶ
παρουσιάζεται ἡ Ἰουλία. Ὁ Μάξιμος ἐγείρεται ἀποτόμως καὶ τὴν βλέπει. Ἢ
Ἰουλία παρατηροῦσα τὸν σύζυγόν της διατάζει, κλονίζεται καὶ ἀποχωρεῖ ὠ-
θουσα ἑλαφρῶς τὴν θύραν.— Ὁ Μάξιμος ἐγείρεται.)

Λοιπὸν. Χαῖρε, Μάξιμε! Δὲν σὲ λέγω ποῖα εἶναι τὰ σχέδιά
μου, ἀλλὰ τέλος ὑποθέτω ὅτι αὐριον, ὅταν θὰ ξαναἰδωθῶμεν, θὰ
εἴμεθα ἐντελῶς καλοὶ φίλοι.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Χωρὶς ἀμφιβολίαν... Χαῖρε Μαυρίκιε!
(Ὁ Μάξιμος ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΑΞΙΜΟΣ! ΙΟΥΛΙΑ, (εἰσέρχεται ἐξ ἀριστερῶν ἠλλοιωμένη καὶ
μὲ ἡμιπεπλανημένον τὸ βλέμμα.)

ΙΟΥΛΙΑ, (χαμηλοφώνως καὶ κατεσπυσμένως,)

Ναί... εἴχετε δίκαιον... πρέπει νὰ φύγωμεν. Θὰ σὰς ἀκο-
λουθήσω... Σιωπή! πηγαίνετε... ἐτοιμάσατε τὰ πάντα...
πηγαίνετε... θὰ ἤμαι ἕτοιμος!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Κάποιος ἔρχεται... Πρὸς Θεοῦ! *

* Μάξιμος, Ἰουλία.

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΟΙ ΑΥΤΟΙ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Κυρία... μία ἐπίσκεψις.

ΙΟΥΛΙΑ

Ποῦ εἶναι;

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἢ κυρία Δεκρεσῆ.

ΙΟΥΛΙΑ

Ἢ κυρία Δεκρεσῆ;

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Μάλιστα κυρία, . . . Θέλετε νὰ τὴν δεχθῆτε;

ΙΟΥΛΙΑ, (μετὰ τινα σιγὴν καὶ διὰ τόνου φωνῆς λυπηροῦ.)

Ἄ! Θεέ μου! . . . Ναί!

(Ὁ Αὔγουστος ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΙΟΥΛΙΑ, ΜΑΞΙΜΟΣ, εἶτα ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, ΚΥΡΙΑ ΔΕΚΡΕΣΗ.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Νὰ μείνω;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι, ὄχι. . . Εἶναι ἀργά . . . Φροντίσατε περὶ ὅλων.

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἐστὲ ἡσυχος

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ (ἀναγγέλων.)

Ἢ κυρία Δεκρεσῆ.— (Ἐξέρχεται.)

ΜΑΞΙΜΟΣ

Λοιπὸν ἀπόψε!

(Διερχόμενος χαιρετᾷ τὴν εἰσερχομένην κυρίαν Δεκρεσῆ καὶ ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΙΟΥΛΙΑ, ΚΥΡΙΑ ΔΕΚΡΕΣΗ...

(Ἡ Ἰουλία ἐγερθεῖσα χαιρετᾷ τὴν κυρίαν Δεκρῆσιν καὶ δεικνύει αὐτῇ ἔδραν.)

ΙΟΥΛΙΑ

Καλῶς ἦλθετε, κυρία!

ΔΕΚΡΕΣΗ (νεωτάτη, κομψοτάτη, ἀμνηχανοῦσα καὶ ὀλίγον πυρέσσουσα.)

Εἶσθε ἀξιαγάπητος, κυρία μου, δεχομένη εἰς τὴν οἰκίαν σας μίαν ξένην.

ΙΟΥΛΙΑ (διὰ φωνῆς ἀφελοῦς καὶ μελαγχολικῆς.)

Δὲν εἶσθε εἰς ἡμᾶς ξένη... οἱ φίλοι μας μᾶς ὠμίλησαν περὶ ὑμῶν... Καὶ ἔπειτα, ὡς γειτόνισσα, εἰς τὴν ἐξοχὴν... Ἐκτὸς δὲ τούτου ἔχετε καὶ τίτλον ἀκόμη ἰσχυρότερον, κατ' ἐμέ... εἰζεύρω ὅτι εἶσθε δυστυχῆς.

ΔΕΚΡΕΣΗ (ἐκπληκτος.)

Δυστυχῆς!

ΙΟΥΛΙΑ

Μὲ συγχωρεῖτε!... ἀλλὰ δὲν εἶσθε μόνη;... χωρισμένη τοῦ συζύγου σας;....

ΔΕΚΡΕΣΗ (ἐντόνωος.)

Ἄ! μάλιστα!... τοῦτο εἶναι ἀληθές!.. Ὁ κύριος Δεκρῆσιν εἶναι τόσο ἀλλόκοτος ἄνθρωπος... Ἄ! πόσον ἀξιοκατάκριτοι ὑπῆρξαν οἱ γονεῖς μου!...

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ τινα παύσιν.)

Κατοικεῖτε μετὰ τῆς κυρίας θείας σας;

ΔΕΚΡΕΣΗ

Μάλιστα, κυρία μου, μετὰ τῆς καλῆς μου θείας. Εἶναι ἄγγελος ἡ θεία μου... ἀλλὰ πολὺ ἀσθενοῦς κράσεως... Σήμερον ὑποφέρει ὀλίγον... μετὰ τὸ πρόγευμα... Πάντοτε σχεδὸν ὑποφέρει ἀφοῦ φάγει... Ἐλυπήθη πολὺ διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ μὲ συνοδεύσῃ.

ΙΟΥΛΙΑ

Καὶ ἐγὼ λυποῦμαι πολὺ... Καὶ ἀγαπάτε τὴν ἐξοχὴν;

ΔΕΚΡΕΣΗ

ᾠ! πολὺ, κυρία μου! Λατρεύω τὴν ἐξοχὴν... Καὶ πρῶτον δὲν καλλοπιζεταί τις εἰς τὴν ἐξοχὴν.

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί, βέβαια.

ΔΕΚΡΕΣΗ

Ἐπειτα εἶμαι μανιώδης διὰ τὸ κυνηγί. Ἐκαμα ἐπίτηδες μίαν ἐνδυμασίαν τοῦ κυνηγίου.

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί;

ΔΕΚΡΕΣΗ

Μάλιστα! Εἶναι ἀρκετὰ πρωτότυπος... Χιτῶν κοντὸς μὲ μαῦρη ζώνη... μαῦραι περικνημίδες... μαῦρη πυριτοθήκη... Ὁ-λα, ὅλα μαῦρα! ᾠ! εἶναι τρέλλα! Μὲ στέκει περίφημα!

ΙΟΥΛΙΑ (διὰ τῆς αὐτῆς θλιβερᾶς γλυκύτητος.)

Εἶσθε τόσο ὠραία!... τὰ πάντα σᾶς ἀρμόζουν.

ΔΕΚΡΕΣΗ

Ὁραία; ᾠ! Θεέ μου! (Στενάζει.) ᾠ! ὄχι!.. Ἐχετε τέχνα, κυρία μου;

ΙΟΥΛΙΑ

Μάλιστα, κυρία.

ΔΕΚΡΕΣΗ

Ἐνα οἶνον καὶ μίαν θυγατέρα νομιζῶ;

ΙΟΥΛΙΑ

Μάλιστα, κυρία.

ΔΕΚΡΕΣΗ

Ἀλλὰ δὲν μένουν πλησίον σας.

ΙΟΥΛΙΑ (ἐναγωνίως.)

ᾠχι... ὁ υἱός μου εἶναι εἰς τὴν ναυτικὴν σχολὴν καὶ ἡ θυγάτηρ μου εἰς τι παρθεναγωγεῖον.

ΔΕΚΡΕΣΗ

*Ω! Θεέ μου πῶς ὑποφέρετε; Ἐγὼ ἐὰν εἶχον τέκνα, τόσον θὰ τὰ ἡγάπων, ὥστε θὰ μοι ἦτο ἀδύνατον ν' ἀποχωρισθῶ αὐτῶν.

ΙΟΥΛΙΑ (λίαν συγκεκινημένη.)

Καὶ ἐγὼ ἀγαπῶ πολὺ τὰ ἰδικά μου... ἀλλὰ δὲν εἶναι τις πάντοτε κύριος τοῦ βίου του... ὑπάρχουν καὶ περιστάσεις αἱ ὁποῖαι μᾶς ἀναγκάζουν... . . .

(Ἀποπνίγεται ἡ φωνή της καὶ διακόπτεται.)

ΔΕΚΡΕΣΗ

*Ω! κυρία μου, μὴπως σᾶς ἐλύπησα ἀκουσίως; Φαίνεται ὑποφέρουσα... Εἶσθε πολὺ ὠχρά!

ΙΟΥΛΙΑ (διὰ φωνῆς ἐσθεμένης.)

Δὲν εἶναι τίποτε.

ΔΕΚΡΕΣΗ (ἐξέρχεται ἐκ τοῦ θυλακίου της φαλιδίου.)

Κάμετε χρῆσιν τοῦ φαλιδίου τούτου... σᾶς παρακαλῶ... (Ἡ Ἰουλία ἀποποιεῖται τὸ λάβη καὶ τὸ ἀποθεῖ ἐλαφρῶς.) *Ω! πολὺ σᾶς παρακαλῶ θὰ σᾶς ὠφελήσῃ... (Ἡ Ἰουλία λαμβάνει τὸ φαλιδίον, τὸ ἀνοίγει καὶ ἀσφραδίζει.) Φοβοῦμαι ὅτι σᾶς ἐλύπησα! *Ω! βεβαιωθῆτε, κυρία μου, ὅτι τοῦτο θὰ μὲ λυπήσῃ πολὺ! φαίνεται τόσον καλὴ... μὲ ὠμιλοῦσατε μὲ τόσῃ γλυκύτητά. (Ταπεινοῦσα τὴν φωνήν.) Δὲν εἶμαι ἴσως ὅσον μὲ νομίζετε κακὴ. Ἕμην τόσον συγκεκινημένη... Σᾶς ὠμίλουν πρὸ τόσης ὥρας, χωρὶς νὰ εἰξεύρω τί ἔλεγον... Πρέπει νὰ μ' ἐκλάβετε διὰ δυστυχῆ τινὰ τρελλήν!

ΙΟΥΛΙΑ (μετ' ἀγαθότητος)

Διὰ παιδί!

ΔΕΚΡΕΣΗ (χαμηλοφώνως καὶ θλιβερώς.)

*Ω! ναί!.. παιδί ἐγκαταλελειμμένον!...

ΙΟΥΛΙΑ.

*Ἐλάτε συνέλθετε... εὐχαριστῶ. (τὴ ἐπιστρέφει τὸ φαλιδίον.) Τώρα εἶμαι καλὰ (Ἐγείρεται.)

ΔΕΚΡΕΣΗ (Ἐγείρεται.)

Λοιπὸν... σᾶς ἀφίνω... σᾶς ἀφίνω... . . .

ΙΟΥΛΙΑ

Θὰ ξαναδωθῶμεν, κόρη μου!

ΔΕΚΡΕΣΗ

*Ω! ὄχι, ὄχι!... Ὑγιαίνετε!

(Ἡ Ἰουλία τὴν τείνει τὴν χεῖρά της, ἣν μετὰ τινὰ δισταγμὸν λαμβάνει μετὰ σεβασμοῦ ἡ Δεκρесе καὶ ἐνῶ ἐξέρχεται ἐπικυκλαμβάνει τὴν λῆξιν της.)

*Ὑγιαίνετε!

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΩΗ

ΙΟΥΛΙΑ (μόνη.)

*Α! αὐτὴ ἀξίζει περισσότερον ἐμοῦ! Ἄλλοίμονον! Τίς τώρα δὲν ἀξίζει περισσότερον ἐμοῦ; (Παρατηρεῖ περὶ ἑαυτῆς.) *Ω! τί ὄνειρον! Θεέ μου, τί ὄνειρον, ἀπὸ τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν θὰ ἐξυπνήσω! *Ω! ἤθελα νὰ εἶχον ἀναχωρήσει... νὰ ἦμαι μακρὰν, πολὺ μακρὰν!... *Α! θὰ χάσω τὸ λογικόν μου... πρέπει νὰ ἐνασχολήσω τὸν νοῦν μου... νὰ στρέψω ἀλλοῦ τὴν διανοίαν μου μέχρι τῆς ὥρας τῆς ἀναχωρήσεως... *Ἄλλως τε δὲν δύναμαι ν' ἀναχωρήσω ὡς ἔχω... χωρὶς τίποτε... καὶ ἔπειτα θέλω νὰ γράψω... (Πηροῖαίει τὴν τράπεζαν μετ' ἀποράσεως. Ἀφῆνης ἵσταται τεινούσα τὸ οὖς.)

(Ἀκούεται ἔξωθεν ἡ φωνὴ τῆς Κλοτίδης)

Μητέρα μου!

ΙΟΥΛΙΑ (ἐκπληκτος.)

*Ἡ Κλοτίδη!

ΚΛΟΤΙΔΗ (ἔξωθεν)

Μητέρα μου!

ΙΟΥΛΙΑ (ἐκστατική.)

*Ἡ Κλοτίδη!

ΣΚΗΝΗ ΕΝΑΤΗ

ΙΟΥΛΙΑ ΚΛΟΤΙΔΗ (εἰσερχομένη περιχαρῆς.)

ΚΛΟΤΙΔΗ

*Α! Μητέρα μου!

(Τρέχει πρὸς τὴν μητέρα της ἵνα βροθῇ εἰς τὴν ἀγκάλην της, ἀλλ' αὐτὴ τὴν ἀναχαιτίζει καὶ τὴν παρατηρεῖ ἐκπληκτος κρατοῦσα ἀμφοτέρας τὰς χεῖράς της.)

ΙΟΥΛΙΑ

Σὺ! . . . . Σὺ! . . . .

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ναί, ἐγώ . . . εἶμαι ἐγώ, ἀγαπητή μου μητέρα . . . Λοιπὸν !
δὲν μ' ἀσπάζεσαι ;

ΙΟΥΛΙΑ (δισταξούσα τὴν ἀποθεῖ ἐπ' ὀλίγον, ἔπειτα ἀφίνει ἐξαίφνης κραυγὴν.)

Ἄ ! . . εἶναι ἀδύνατον ! . . Κόρη μου ! . . παιδί μου ! . .

(Τὴν ὀλίγει ἐπὶ τῆς καρδίας τῆς ὀλολύσουσα.)

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Σὺ λοιπὸν δὲν εἴξουρες ; . . . δὲν σὲ εἶχεν εἰπεῖ τίποτε ὁ
πατήρ μου ;

ΙΟΥΛΙΑ

Τίποτε . . . τίποτε . . . δὲν ἐννοῶ . . . Τί συνέβη ; . . .

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

ἩΘέλησε νὰ σ' ἐξαφάνισῃ . . . Φαντάσου ! . . ἐνῶ ἡτοίμαζόμε-
θα ν' ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄχημα μετὰ τῆς ἐξαδέλφης μου, διὰ νὰ
υπάγωμεν εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον, ἔφθασεν ὁ Φραγκίσκος μὲ αὐτὸ
τὸ γραμματάκι ! . . . Τὸ λαμπρὸν αὐτὸ γραμματάκι ! . . . Ἰδοῦ,
ἀνάγνωσέ το!

ΙΟΥΛΙΑ

Δὲν εἰμπορῶ . . . βλέπεις . . . δὲν θὰ εἰμπορέσω . . Ἀνάγνω-
σέ το σύ.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (Κάθηται)

Ἄκουσε λοιπὸν. (Ἀναγινώσκει τὴν ἐπιστολὴν.) « Ἀγαπητή μου Θυ-
» γάτηρ ! Ἀποχαιρέτησε πλέον τὸ παρθεναγωγεῖον καὶ ἐπᾶνελε
» ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν. Χάριν τῆς λύπης τῆς μητρός σου καὶ
» τῶν ἰδίων μου αἰσθημάτων θὰ μείνης πλέον πλησίον μας. Ἐλ-
» θὲ νὰ δειπνήσῃς μετὰ τῆς μητρός σου, διότι ἐγὼ θὰ μείνω ἀπό-
» ψε εἰς Παρισίους. Εἶπέ εἰς αὐτὴν ὅτι τὴν ἀγαπῶ πολὺ. Ἄ-
» κούεις ; Εἶπέ εἰς αὐτὴν ὅτι τὴν ἀγαπῶ πολὺ. »

Ἄσπάζεται τὴν μητέρα τῆς.)

ΙΟΥΛΙΑ (λαμβάνουσα τὴν ἐπιστολὴν ἀναγινώσκει αὐτήν.)

Ἦ, Θεέ μου ! εἶναι ἀληθές.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ἄλλ' εἴξουρες ὅτι δὲν θὰ φαίνεσαι διόλου εὐχαριστημένη ἀπὸ
τὴν ἐπιστροφὴν μου ;

ΙΟΥΛΙΑ

Πῶς θέλεις ; . . Ἄφου ποτὸς δὲν σ' ἐπερίμενα . . . δὲν εἴξου-
ρω πῶς εἶμαι. Ἦ ! καλὴ μου κόρη !

(Ἀσπάζεται τὰς χεῖρας τῆς Κλοτίδης.)

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Σίνελθε, σύνελθε, . . . ἄς εἴμεθα ἀτάραχοι . . . Δὲν πρέπει ἡ
εὐτυχία μας νὰ δμοιάζῃ πρὸς λύπην . . Ἄκουσε ! Εἴξουρες τί θὰ
κάμωμεν ; Θὰ καθήσωμεν ἐδῶ νὰ κεντήσωμεν, νὰ δμιλήσωμεν, νὰ
κυτταζώμεθα . . . καὶ ν' ἀγαπώμεθα ἡσυχα, ἡσυχα. — Θέλεις ;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅ, τι θέλεις.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (φέρει κάنيτρον πλήρες ἐργοχείρων.)

Ἐδῶ . . .

(Ἄνοίγει κέντημά τι καὶ κάθηται κατέναντι τῆς μητρός
Ἄμφότεραι ἐργάζονται.)

Τί χαρά, μητέρα μου ! . . . Καὶ ὁ πατήρ μου ;

ΙΟΥΛΙΑ

Εἶναι εἰς Παρισίους !

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ὡστε σύ, καλὴ μου μητέρα, ἔμεινες σήμερον μόνη καὶ στενο-
χωρημένη. Ἄ ! ὄχι, ἐλθσμόνησα . . . εἴχες ἐδῶ τὸν κύριον Μάξι-
μον . . . τὸν εἶδα σήμερον τὸ πρῶτ.

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί !

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Καὶ αὐτὸς θὰ εὐχαριστηθῇ ἐκ τῆς ἐπιστροφῆς σου.

ΙΟΥΛΙΑ

Ποῦτος ;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ὁ κύριος Μάξιμος.

ΙΟΥΛΙΑ

Ἦ ! ναί, βεβαίως . . . Κύτταξε . . . σὲ βλέπω καὶ δὲν τὸ πι-
στεύω !

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (μειδιῶσα.)

Καὶ ὅμως εἶμαι ἐγώ... σὲ βεβαιῶ... καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν διὰ παντός ἀκούεις; διὰ παντός!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἀλλοίμονον! . . .

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Διατί ἀλλοίμονον;

ΙΟΥΛΙΑ

Διότι . . . σκέπτομαι τὸ μέλλον . . . πρέπει ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ὥραν νὰ σ' ἀποχωρισθῶ!

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Διατί; Πότε;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅταν λόγου χάριν ὑπανδρευθῆς.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ἄ! πάντοτε εἶσαι ἡ αὐτὴ! θέλεις πάντοτε νὰ λυπῆσαι. Εἰ-
ξυρε λοιπὸν ὅτι ἐγὼ ἀπαιτῶ, ὁ θνητὸς ἐκεῖνος ὅστις θέλει γίνεαι
σύζυγός μου . . . νὰ κατοικῆ μετὰ τῆς μητρός μου . . . ἢ τοῦλά-
χιστον πολὺ πλησίον αὐτῆς... Καὶ ἔπειτα... ἐγὼ πολὺ δυσκόλως
θὰ ὑπανδρευθῶ.

ΙΟΥΛΙΑ

Διατί;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Διότι ἐσκέφθην πολὺ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ!

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Δὲν θὰ ὑπανδρευθῶ ποτὲ νέον ἄνδρα. Λατρεύω τοὺς νέους, ὡς
χορευτὰς... ἀλλ' ὡς σύζυγοι δὲν μοι ἐμπνέουν οὔτε ἐμπιστοσύνην,
οὔτε σέβας... καὶ ἐγὼ θέλω νὰ σέβωμαι τὸν σύζυγόν μου... Θέλω
νὰ τὸν φοβούμαι . . . Θέλω ἄνδρα ἐπιβάλλοντα, σοβαρὸν, τρομε-
ρόν . . . δεσπότην τέλος! . . .

ΙΟΥΛΙΑ

Τί παιδί!

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Δὲν λέγω κἀνὲν γερόντιον. . . ἀλλ' ἄνδρα ἡλικιωμένον. Ὑπάρ-
χουν ἄνδρες τοιοῦτοι, οἱ ὅποιοι διατηροῦνται ἀκόμη πολὺ καλά...
ὁ πατὴρ μου λόγου χάριν, εἶναι ἀκόμη πολὺ ὠραῖος καὶ ἀκμαῖος...
ἄλλοι ἀκόμη... Ἴδου ὁ γείτων μας... ὁ κύριος Μάξιμος... χωρὶς νὰ
ἔχη τὴν ἡλικίαν τοῦ πατρός μου, δὲν εἶναι πλέον νεανίας καὶ
διατηρεῖται πολὺ καλά.

ΙΟΥΛΙΑ (παρατηροῦσα αὐτὴν κατὰ πρόσωπον.)

Δὲν πιστεύω νὰ τὸν ἀγαπᾷς;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (μετὰ συστολῆς.)

Δὲν πρέπει;

ΙΟΥΛΙΑ.

Τὸν ἀγαπᾷς;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (διὰ φωνῆς χαμηλῆς.)

Εἶναι ἀξιαγάπητος!

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ τινα σιωπῆν.)

Ἀναγκάζομαι νὰ σὲ εἶπω ὅτι θὰ ἦναι δυστύχημα εἰς σὲ, τὸ
νὰ ἀρρωθῆς εἰς τὸ αἶσθημα αὐτό... Σὲ λυπῶ; . . .

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (κρατούμένη.)

Ὀλίγον . . . Ἀλλὰ διατί θὰ ἦναι δυστύχημα; Δὲν εἰμπαρῶ
νὰ τὸ μάθω; Μήπως ἀγαπᾷ ἄλλην;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὁ κύριος Μάξιμος δὲν μᾶς κρύπτει τὰ μυστικά του... γνωρί-
ζομεν ὅλον, τὸν βίον καὶ εἰξεύρομεν ὅτι ποτὲ δὲν θὰ νυμφευθῆ
διότι δὲν νομίζει ἑαυτὸν ἐλεύθερον... Ποτὲ δὲν θὰ νυμφευθῆ.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (χαμηλῇ τῇ φωνῇ καὶ θαρρόσως.)

Ποτέ; . . .

ΙΟΥΛΙΑ

Μὴ μ' ἐξετάζεις περισσότερο, κόρη μου. (Ἐγείρεται.) Κλαίεις; . . .
Ἄ! μὴ, σὲ παρακαλῶ.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Δὲν εἶναι τίποτε... μετὰ μίαν στιγμὴν παρέρχεται. Μετὰ μίαν
στιγμὴν!

(Ἐγείρεται βαίνουσα πρὸς τὸ παράθυρον. Ἀπομάσσει τοὺς ὀφθαλμούς
προσποιουμένη ὅτι παρατηρεῖ ἔσω.)

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΙΟΥΛΙΑ (ἰδιᾶ.)

Ἄ! τί εἶναι ὁ θάνατος ἀπέναντι τοιοῦτου μαρτυρίου;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ (βάλλουσα ἀσθενῆ κραυγὴν.)

Ἄ!

ΙΟΥΛΙΑ (προχωροῦσα πρὸς αὐτήν.)

Τί εἶναι;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Εἶναι αὐτὸς μητέρα μου. Ἐρχεται ἐδῶ. Φεύγω... φεύγω... Ἄλλὰ μὴν ἀποσυρεῖς. Εἰξεύρεις ὅτι εἶμαι γενναία... μετὰ μίαν ὥραν δὲν θὰ ἐνθυμοῦμαι πλέον τίποτε. (Ἀσπάζεται τὴν μητέρα της.)- Καὶ ὅμως εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη... ναι, πολὺ εὐχαριστημένη.
(Ἐξέρχεται δεξιᾶ.)

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΙΟΥΛΙΑ καὶ ΜΑΞΙΜΟΣ.

ΙΟΥΛΙΑ (στηριζομένη ἐπὶ τὴν πρὸς δεξιᾶ ἑστίαν.)

Ἡ Κλοτίλδη ἐπανῆλθε!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Τὸ εἰξεύρω... τὸ ἔμαθον πρὶν ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν μου... Καὶ θὰ μείνη πλησίον σας διὰ παντός;

ΙΟΥΛΙΑ

Ναι... Λοιπὸν! τί θὰ κάμωμεν τώρα;—Ἄμιλήσατε!... Λέγετε!... Διατάξατε!... διότι ἐγὼ χάνω τὸ λογικόν μου... σᾶς τὸ ὁμύω.*

ΜΑΞΙΜΟΣ

Δὲν θέλετε πλέον νὰ μὲ ἀκολουθήσετε;

ΙΟΥΛΙΑ (καταβεβλημένη.)

Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἄδύνατον!

ΙΟΥΛΙΑ

Καὶ ἡ κόρη αὕτη ἦτις σᾶς ἀγαπᾷ;

ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἡ Κλοτίλδη!... ὦ! Θεέ μου!

ΙΟΥΛΙΑ

Ναι σᾶς ἀγαπᾷ! Αὐτὴ ἦτον ἡ πρώτη λέξις της... Φαντασθῆτε τί ὑπέφερα... Καὶ τώρα... Νὰ φύγω! Ἄλλὰ τότε πλέον δὲν θὰ ἐλπίζω οὔτε τὸν οἰκτόν της... Ἡ θλίψις της θὰ ἦναι μίσος... Νὰ μείνω!... θὰ μαντεύσῃ τὰ πάντα σήμερον ἢ αὔριον, ἀφοῦ σᾶς ἀγαπᾷ. Καὶ ποῖα αἰσθήματα θὰ ἔχη διὰ τὴν μητέρα της! Ἄ! τὸ πᾶν!... τὸ πᾶν εἶναι ἀδύνατον!.., τὸ βλέπετε!... Τῇ ἀληθείᾳ θὰ παραφρονήσω!...

ΜΑΞΙΜΟΣ (μετὰ σιωπῆν, πλησιάζων αὐτὴν διὰ φωνῆς γλυκείας καὶ πρῶου.)
Θέλετε νὰ φύγω μόνος;

ΙΟΥΛΙΑ

Σεῖς!.. ὦ! ὄχι! ὄχι! Μὴ φαντασθῆτε ὅτι αὐτὸ σᾶς ζητῶ!
Μὴ πιστεύετε ὅτι εἶμαι τόσο σκληρά!

ΜΑΞΙΜΟΣ

Μὴ μὲ ἀρνήσθε μόνον... Ὑγιαίνετε!

ΙΟΥΛΙΑ (λαμβάνουσα τὰς χειρὰς του καὶ βλέπων αὐτὸν μὲ ὀφθαλμοὺς πλήρεις δακρύων.)

ὦ! συγγνώμην! συγγνώμην! Ἀγαπῶ πολὺ τὴν θυγατέρα μου!..

ΜΑΞΙΜΟΣ

Λοιπὸν! πηγαίνετε νὰ τὴν εὑρετε... ἴσως, μίαν ἡμέραν, ἐὰν δὲν μοι τὸ ἀπαγορευέτε... θὰ ἐπανέλθω... ὡς φίλος σας. Ναι! ὡς φίλος σας, σᾶς τὸ ὁμύω!...

ΙΟΥΛΙΑ

Εὐχαριστῶ.

ΜΑΞΙΜΟΣ (συνερχόμενος καὶ μετὰ πάθους.)

Ὑγιαίνετε! Μὴ μὲ καταρασθῆτε! Ὑπῆρξα πολὺ ἔνοχος... ἀλλὰ σᾶς ἠγάπων πολὺ!..

(Ἐξέρχεται ὀρμητικῶς.)

ΙΟΥΛΙΑ (μόνη.)

Καὶ ἐγὼ!

(Πίπτει ἐπὶ ἑδρας ὀλούζουσα.)

Τέλος τῆς β'. πράξεως.

* Ἡ Ἰουλία διαβαίνει ἀριστερᾶ.—Ἰουλία Μάξιμος.

ΗΡΛΕΙΣ ΤΡΙΤΗ

(Ὅκτω μῆνας βραδύτερον.)

ἼΙ αὐτὴ σκηνογραφία καὶ διακόσμησης.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (μόνος καθήμενος ἐπὶ ἀνακλιντροῦ καὶ πλησίον τῆς πρὸς δεξιὰ τραπέζης. Πέριξ αὐτοῦ διεσπαρμέναι ἐφημερίδες. — Ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν. — Μπατὰ τὴν ἀνάγνωσίν της.)

Ἄλλόκοτος ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ Μάξιμος!... ἼΙ ἀναχώρησίς του μοὶ ἐφάνη πάντοτε ἡ παραδοξωτέρα τοῦ κόσμου... Μήπως ἐφυγεν ἐξ αἰτίας τῆς Κλοτίλδης;... Κατ'ἀρχὰς αὐτὸ ὑπέθεσα... ἀλλὰ δὲν εἰξεύρω πλέον., ἀφοῦ αὐτὸς ἐπανέρχεται καὶ ἡ Κλοτίλδη εἶναι πάντοτε ἐδῶ... Μήπως δυσπιστεῖ περὶ τῆς μεταβολῆς μου καὶ δὲν θέλει πλέον νὰ ἦναι ὁ μάρτυς τῶν ἀταξιῶν μου;... Πιθανόν!... Καὶ ὅμως... καὶ οὕτως ἀν' ἔχῃ, πάλιν θὰ δυσκολευθῶ νὰ τὸ ἐξηγήσω... Περιπλέον... δὲν ἔκαμε ποτὲ τίποτε, ὡς τις ἄλλος.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ ΚΑΟΤΙΑΔΗ.

(Εἰσέρχεται ἐξ ἀριστερῶν ἡ Κλοτίλδη· διατάζουσα παρατηρεῖ τὸν πατέρα της. Κατόπιν προχωρεῖ πρὸς δεξιὰ πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς μητρὸς της.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ποῦ πηγαίνεις κόρη μου;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Εἰς τῆς μητρὸς μου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δὲν τὴν εἶδες ἀκόμη σήμερον τὸ πρωῒ;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Μάλιστα τὴν εἶδα.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ πῶς εἶναι;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Πάντοτε ὑποφέρει.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ναί... εἶναι τόσο νευρική!... Τί νὰ γίνῃ!... Αὐταὶ αἱ πρώται ἡμέραι τῆς ἀνοίξεως διπλασιάζουν πάντοτε τοὺς παλμούς καὶ τοὺς πόνους της... ἀλλὰ δὲν πάσχει ἡ καρδιά της... δόξα τῷ Θεῷ! Ἄ-κόμη χθὲς μοὶ τὸ ἔλεγεν ὁ ἰατρός... Καὶ σὺ, κόρη μου, εἶσαι καλά;..

ΚΑΟΤΙΑΔΗ (ψυχρῶς.)

Πολὺ καλά, πατέρα μου!

(Ἐξακολουθεῖ προχωροῦσα πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς μητρὸς της.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐγερμένος.)

Διέρχεται λοιπὸν χωρὶς νὰ μ' ἀσπασθῆς;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Σ' ἔβλεπον ἐπησχολημένον. (πλησιάζει τὸν πατέρα της.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μήπως δὲν μ' ἀγαπᾶς, κόρη μου;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

ὦ! πατέρα μου...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ζηλοτυπῶ ὀλίγον τὴν μητέρα σου... ὠμολόγησε ὅτι τὴν ἀγαπᾶς περισσότερο ἐμοῦ.

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ἄστειζέσθαι, πάτερ μου;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ὅχι· δὲν ἀστειζομαι... μὲ φαίνεται ὅτι ἐνίοτε ἡ πρὸς ἐμὲ ἀγάπη σου εἶναι χλιαρά... Εἶμαι μάλισα βέβαιος ὅτι ἐμπιστεύεσαι τὰ μυστικά σου εἰς τὴν μητέρα σου καὶ εἰς ἐμὲ ποτέ...

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Πρῶτον δὲν ἔχω μυστικά!..

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εἶναι βέβαιον αὐτό;... Κάθισ' ἐδῶ μιαν στιγμὴν... Κάμ' ἐμὲ
τὴν χάριν αὐτὴν δεσποινίς... (τὴν ὑποχρεώνει νὰ καθήσῃ ἐπὶ τοῦ ἀνα-
κλίντρου καὶ ἀκουμᾶ.) ἐδῶ!... τῶρα σὲ ἀκούω... Εἶπέ μου τα ὅλα...

ΚΑΟΤΙΑΔΗ (γελωσα.)

Τί νὰ σὲ εἶπω;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Κάθε κόρη ἔχει πάντοτε τὰ μυστικά της. Λέγετα σὲ λέγουν οἱ
χορευταί σου;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ὦ! κἀνὲν σπουδαίον, σὰς βεβαιῶ!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ ἡ καρδιά σου;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ἐπίσης.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Σοβαρῶς, δὲν σκέπτεσαι ποτὲ νὰ ὑπανδρευθῆς;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ποτέ! Εἶμαι τόσον εὐτυχὴς πλησίον τῆς μητρός μου... καὶ σοῦ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Καὶ ἐμοῦ... Αὐτὸ πολὺ μὲ κολακεύει... Ἄλλὰ τέλος εἰμπορεῖ
τις ν' ἀγαπᾷ τὴν μητέρα του... καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα του... καὶ
ὅμως νὰ ὑπανδρευθῆ. Τοῦτο συμβαίνει καθημερινῶς.

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Μάλιστα! ἀλλὰ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἄγαπᾷ τίς κάποιον περισ-
σότερον τῶν γονέων του, ἢ τοῦλάχιστον ὅσον αὐτοὺς καὶ ἐγὼ
περιμένω ἀκόμη αὐτὸν τὸν κάποιον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἴδου δικαιολογησις... καὶ ἐὰν ἤρχετο αὐτὸς ὁ κάποιος... ἢ
μᾶλλον ἂν ἐπαρήχρετο;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Πῶς; ποῖος λοιπόν;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ, (καθήμενος πλησίον της.)

Νομίζω νὰ παρετήρησα, κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν,
ὅτι ἠσθάνεσο συμπάθειάν τινα πρὸς τὸν φίλον μου Μάξιμον.

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Πρὸς τὸν κύριον Μάξιμον;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ναὶ πρὸς τὸν Μάξιμον.

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Εἶναι ἀληθὲς πάτερ μου;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εἰπέ μοι λοιπόν, φιλιότη μου, ἀφῆκες νὰ ἐννοήσῃ δι' οἴου-
δήποτε τρόπου ὁ Μάξιμος τὴν πρὸς αὐτὸν συμπάθειάν σου;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ποτέ!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δὲν ἐννόησες ὅμως ποτὲ ἐκ τῆς ὀμιλίας του, ἐκ τοῦ τρόπου
του, ὅτι ὑπωπτεύθη τὴν πρὸς αὐτὸν συμπάθειάν σου;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ποτέ; τίποτε, πάτερ μου!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εἶσαι βεβαία;

ΚΑΟΤΙΑΔΗ

Ὦ! βεβαιότατη! Ἦτο καλὸς καὶ περιποιητικὸς πρὸς ἐμέ.
ἀλλ' ἠσθάνομην καλῶς ὅτι μὲ μετχειρίζετο ὡς παιδίον· καὶ μά-
λιστα τοῦτο μ' ἐλύπει ὀλίγον....

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἀπαξόμενος αὐτήν.)

Ἄθῶά μου κόρη! Ἐὰν σὲ ἐρωτῶ ὅλα αὐτά, τὸ κάμνω διότι ἡ
ἀναχώρησις τοῦ Μαξίμου εἰς Αἴγυπτον τὸ παρελθὸν ἔτος, ὑπῆρξε
τόσον αἰφνηδία, τόσον ἀλλόκοτος, ὥστε πάντοτε ἀνεζήτησα τὴν
ἀκατανόητον αὐτῆς αἰτίαν. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀναχώρησις του συνέ-
πεσεν ἀκριβῶς μὲ τὴν ἐπάνοδόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὑπέθεσα ὅτι
ἴσως ὁ Μάξιμος ἀπεμακρύνθη ἐκ λεπτότητος.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ἄξι' εἶναι ὅλως ἀδύνατον, πάτερ μου.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τότε δυνάμεθα νὰ τὸν ἀρίσωμεν νὰ ἐπανέλθῃ;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (ἀταράχως.)

Ἐπανερχεται ;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Εἶναι εἰς Παρισίους... Ἰδοὺ ἐπιστολὴ του... Δὲν θ' ἀργήσωμεν νὰ τὸν ἴδωμεν... καὶ δι' αὐτὸ ἠθέλησα νὰ κάμω μετὰ σοῦ τὴν μικρὰν αὐτὴν ἐξήγησιν... Τώρα, φιλάττη μου, ἐμπιστεύομαι εἰς τὴν φρόνησίν σου... Δὲν ἀποθαρρύνω τὸ ὄνειρόν σου· σοὶ ὁμολογῶ μάλιστα ὅτι τὸ κατ' ἐμὲ θὰ εὐχαριστηθῶ νὰ τὸ ἴδω πραγματοποιούμενον, διότι δὲν γνωρίζω τιμιώτερον ἄνθρωπον τοῦ Μαξίμου. Ἐκτὸς δὲ τούτου εὐρίσκω πολὺ κατάλληλον τὴν ἡλικίαν του, τὴν οἰκογενεϊάν του, καὶ τὴν περιουσίαν του... Ἀλλὰ τέλος δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν ἀρπάξωμεν... Εἴμεθα ὑπερήφανοι καὶ κατὰ συνείπειαν δὲν θέλομεν νὰ προσφερθῶμεν... Ὡστε...

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Θεέ μου!... σὰς εὐχαριστῶ πάτερ μου. Ἄλλ' ὅλαι αἱ προφυλάξεις αὗται εἶναι ὅλως ἀνωφελεῖς τώρα. Ἀπὸ τοῦ ὄνειρου αὐτοῦ, ὡς τὸ ὑνομάζετε πρὸ πολλοῦ ἐξύπνησα, καὶ εἶμαι βεβαιωτάτη ὅτι δὲν θὰ τὸ ἴδω πλέον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Παιδίον!... Ποτὲ δὲν εἶναι τις βέβαιος περὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν.

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Πάτερ μου, θὰ σὰς εἶπω ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ἡ μήτηρ μου μὲ ἀπέτρεψεν αἰσθημάτων ἄνευ ἐλπίδος, ἄνευ μέλλοντος, καὶ διὰ τοιούτων μάλιστα λόγων, ὥστε οὔτε λογικόν, οὔτε ἀξιοπρεπές, ἤθελεν εἶσθαι ἂν ἐπέμενον εἰς αὐτό.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἀφελῶς.)

Ἡ μήτηρ σου; καὶ πῶς;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ἀκούσατε! ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην τῆς ἐπιγραφῆς μου. Ὁμίλουν μετὰ τῆς μητρός μου, καὶ ὁ λόγος συνέπεσε περὶ τοῦ κυρίου Μαξίμου. Ὁμολόγησα εἰς τὴν μητέρα μου, ὅτι καὶ εἰς ὑμᾶς, καὶ τότε αὕτη μοὶ εἶπε...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (σοβαρώτερος.)

Σὲ εἶπε ;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ὅτι... ὅτι ὁ κύριος Μαξίμος δὲν ἦτο ἐλεύθερος.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πῶς δὲν ἦτον ἐλεύθερος;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Ὅτι ἦτο δεσμευμένος... διὰ παντὸς δεσμευμένος.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (μετὰ σιωπῆν διὰ φωνῆς ἠλλοιωμένης.)

Ἡ μήτηρ σου... ἡ μήτηρ σου σὲ εἶπεν αὐτό;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ (ἐκπληκτικῶς.)

Μήπως ἔσφαλλε ;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄξι... ὄχι...
(Ἐγειρόμενος αἴρνης μετὰ νέαν παῦσιν)

Ἡ μήτηρ σου εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν της ;

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Μάλιστα.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πήγαινε, κέρη μου, πήγαινε... θὰ σ' ἀνταμώσωμεν εἰς τὸν κῆπον... πήγαινε !

ΚΛΟΤΙΑΔΗ

Μάλιστα πάτερ μου.

(Ἰσταται παρατηροῦσα τὸν πατέρα της ἀνησυχῶς.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἐπιτακτικῶς.)

Πήγαινε !

(Ἡ Κλοτίδα ἐξέρχεται.)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ εἶτα ΙΟΥΛΙΑ.

(Ὁ Μαυρίκιος μένει ἐπὶ στιγμὴν ἀκίνητος, ἔχων τὸ βλέμμα προσηλωμένον. Κατόπιν διευθύνεται ὀρμητικῶς ἐξηγριωμένος καὶ ἀποφασιστικῶς πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς Ἰουλίας. Μόλις ὁμοῦ φθάνει πρὸ τῆς θύρας αὐτοῦ, φαίνεται ἡ Ἰουλία.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (ἀναχαιτίζων ἑαυτὸν.)

Ἄ! ἤρχόμην εἰς τὸ δωμάτιόν σου!

ΙΟΥΛΙΑ

Εὐχαριστῶ. Νομίζω ὅτι ἐκράτησες τὴν Κλοτίλδην.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ναὶ συνδιαλεγόμεθα ἐδῶ.

ΙΟΥΛΙΑ

Εἶναι εἰς τὸν κῆπον;

(Προχωρεῖ ἐν βῆμα πρὸς τὸ βάθος.)

Ναί. ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ σὲ εἶπω δύο λέξεις.

ΙΟΥΛΙΑ

Εὐχαρίστως!

(Παρατηρεῖ μετ' ἀόριστου αἰσθήματος φρίκης τὸν Μαυρίκιον, λαμβάνει ἐργάσιμον καὶ κάθηται ἐργαζομένη.)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (μετὰ παύσειν ὁμιλεῖ βραδέως καὶ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐπὶ τῆς Ἰουλίας.)

Ἐλαβον πρὸ ὀλίγου θλιβεράν ἐπιστολήν.

ΙΟΥΛΙΑ (ὀφύσσει τοὺς ὀφθαλμοὺς.)

Ἐπιστολήν;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἐξ Αἰγύπτου... τοῦ ἐν Καίρῳ Γαλλικοῦ προξενείου.

ΙΟΥΛΙΑ (ὠχρίῳσα.)

Ἄ!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πρόκειται δυστυχῶς περὶ φίλου. Προαισθάνεσαι τί ἔχω νὰ σοὶ ἀναγγείλω;

(Ἡ Ἰουλία τὸν παρατηρεῖ.)

Ὁ Μάξιμος....

ΙΟΥΛΙΑ (ἐγειρομένη ἀποτόμως καὶ παρατηροῦσα τὸν Μαυρίκιον.)

Ἄπέθανε.

(Ὁ Μαυρίκιος νεύει διὰ τῆς κεφαλῆς καταφατικῶς. Ἡ Ἰουλία κάθηται ψιθυρίζουσα)
Θεέ μου! Ἐξακολουθεῖ μηχανικῶς ἐργαζομένη καὶ κατόπιν ἱπαναλαμβάνει χωρὶς νὰ ὀφύσσει τοὺς ὀφθαλμοὺς.) Πῶς ἐφρονεύθη;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄλλὰ δὲν ἐφρονεύθη!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ! ἐνόμιζα ὅτι μὲ εἶχες εἶπει...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄπέθανεν ἐκ τῶν κόπων καὶ τῶν πυρετῶν.

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ τινα στιγμιαίαν σιωπὴν.)

Ἡ μήτηρ του θὰ ἦναι πολὺ δυστυχής.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Δὲν θὰ ἦναι μόνη.

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι ἀναμφιβόλως.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Χωρὶς νὰ ὀμιλήσωμεν περὶ ὑμῶν... ἀγνοῶ, τῇ ἀληθείᾳ, πῶς ν' ἀναγγείλω τὴν εἶδησιν ταύτην εἰς τὴν Κλοτίλδην.

ΙΟΥΛΙΑ

Εἰς τὴν Κλοτίλδην;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ναί... Δὲν παρετήρησες ποτὲ τὴν κλίσειν τῆς πρὸς τὸν Μάξιμον;

ΙΟΥΛΙΑ

Ὅχι.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! φιλότατή μου! (Ἡ Ἰουλία κάμνει κίνησιν ἀόριστον.) Ἐνθυμήσου λοιπόν! (Ἐγείρεται ἀποτόμως.)

ΙΟΥΛΙΑ

Τί;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πῶς! ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ Κλοτίλδην, τῆς ὁποίας πρὸ μικροῦ ἔβο-

λιδοσκόπουν τὰ αἰσθήματα, μὲ ἔλεγεν ὅτι σοι εἶχεν ἐμπιστευθῆ τὸ μυστικὸν τοῦτο, τὸ παρελθὸν ἔτος, τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Μαξίμου. Μὲ τὸ ἔλεγεν ἐδῶ, πρὸ ὀλίγων στιγμῶν... Δὲν ἐψεύδετο πιστεύω.

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ νευρικοῦ γέλωτος.)

Ἄ! Θεέ μου!... Τότε, ἐγὼ ψεύδομαι, ἢ εἶναι... Ναί, τώρα ἐνθυμούμαι... Ἄλλ' ἐκείνη μοι ὠμίλησε περὶ αὐτοῦ τόσον ἐπιπολαίως!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Τόσον ἐπιπολαίως... Ἐκείνη δὲν μὲ ἔλεγε τὸ αὐτό... Ἐάν τὴν πιστεύσω, ἢ ὁμιλία σας ὑπῆρξε σπουδαιοτάτη. Προσέθετα μάλιστα ὅτι τὴν εἶχε προτρέψει νὰ παραιτηθῆ αἰσθήματος, ἀπὸ τὸ ὅποιον δὲν ἀνέμενε, κατὰ σέ, οὐδεμίαν ἐλπίδα, οὐδὲν μέλλον...

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί, δυνατόν....

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Μήπως ὑπόφερες περισσότερο σήμερον τὸ πρωί; Εἶσαι πολὺ ὠχρά.

ΙΟΥΛΙΑ

Ναί, ὑποφέρω πολὺ.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄπὸ τὴν καρδίαν;

ΙΟΥΛΙΑ (ρίπτουσα τῷ Μαυρικίῳ ταχὺ βλέμμα.)

Ναί, πάντοτε!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄλλὰ τέλος, διατί δὲν ἤθελες νὰ νυμφευθῆ ὁ Μάξιμος τὴν θυγατέρα σου;

ΙΟΥΛΙΑ

Δὲν ἐπίστευον ὅτι ἦτο κατάλληλος δι' αὐτήν.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Διατί;

ΙΟΥΛΙΑ

Δὲν τὸ ἐπίστευον.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (καθήμενος πλησίον τῆς.)

Ἡ Κλοτίλδη μοι εἶπε λόγον σπουδαῖον τὸν ὅποιον τῇ ἔδωκες. Ἵπανίτεσσο ὅτι ὁ Μαυρίκιος ἦτο δεσμευμένος... Ἦσο λοιπὸν πλείοτερον ἐμοῦ μεμυημένη εἰς τὰ μυστήριά του;... Τί εἴξευρες;...

ΙΟΥΛΙΑ

Τίποτε;... Εἶπον ὅτι μοι ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν τὴν στιγμήν ἐκείνην.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! αὐτὸ ἦτο πρόφασις... Ἄλλὰ καὶ πάλιν οὐδὲν ἐνοῶ... Τ λοιπὸν δὲν σὲ ἤρσκε τοῦ Μαξίμου ἢ διαγωγὴ;... Δὲν ἦτον ἀρκετὰ θελκτικὸς καὶ συγχρόνως πλούσιος καὶ ἐκ καλῆς οἰκογενείας; ἢ μὴ δὲν εἶχε σπάνια πλεονεκτήματα, καρδίαν ἵπποτικὴν, χαρκατῆρα εὐθὺν καὶ τίμιον; Ἀρνεῖσαι ὅλα αὐτά;...

ΙΟΥΛΙΑ

Μαυρίκιε! ἀρκεῖ, μὴ μὲ βασανίζεις περισσότερο... Βλέπεις πόσον ὑποφέρω.

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (γεγρόμενος μετὰ βίας.)

Ἔστω, ἀλλ' ἀπὸ σοῦ ἐξαρτᾶται νὰ τελειώσης ὅλα ταῦτα διὰ μιᾶς λέξεως... Εἶπέ μου μόνον, διότι τοῦτο εἶναι ὀλίγον παράδοξον, διατί ἀπέτρεψες μετὰ τσαύτης ζέσεως τὴν θυγατέρα σου τοῦ συνοικεσίου τούτου;

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄ! ὄχι μόνον αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἄλλου!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄλλὰ καὶ πάλιν σ' ἐρωτῶ, διατί;

ΙΟΥΛΙΑ (ρίπτουσα τὸ ἐργόχειρόν της καὶ ἀπελπιστικῶς.)

Θέλεις νὰ τὸ μάθης;

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Σὲ παρακαλῶ.

ΙΟΥΛΙΑ (μετὰ σφοδρότητος.)

Διότι θὰ ἐπροτίμων νὰ θάψω τὴν θυγατέρα μου διὰ τῶν χειρῶν μου... παρὰ νὰ τὴν παραδώσω εἰς τὴν τύχην, ἥτις τὸν ἀνα-

μένει!... Ἐάν δγάμος εἶναι ἡ εἰκόν, τὴν ὁποῖαν ἔχει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της, δηλαδὴ ὁ βίος ἀμφοτέρων ἡμῶν... Ἐάν ὁ κόσμος δὲν ἐγνώριζεν ἄλλον γάμον, τότε! προτιμῶ ἀπειράκις διὰ τὴν θυγατέρα μου, ὡς ἤθελα προτιμῆσαι δι' ἐμὲ αὐτήν, τὴν αἰώνιον μοναξίαν.... Τὸ μοναστήριον, τὸν θάνατον! (Ἐγείρεται)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ἄ! σὺ ἦτις ὀμιλεῖς τόσον περὶ τῶν δεινῶν σου, εἰάν θέλῃς νὰ προφυλάξῃς τὴν θυγατέρα σου αὐτῶν, δίδαξέ την νὰ ἦναι τιμια γυνή... Ὑπάρχουν δεινὰ τὰ ὁποῖα ἀγνοοῦν αἱ τιμιαὶ γυναῖκες!

ΙΟΥΛΙΑ (περισσότερον ἔξακουμένη.)

Ἄ! Θεέ μου! ἀλλ' ἐγὼ σὲ λέγω ὅτι ὅσον περισσότερο θὰ ὑποφέρῃ... Αἱ ἄλλαι δὲν ὑποφέρουν, ἔσο βέβαιος!... Ἄλλ' ἡ θυγάτηρ μου!... ποῖα θὰ ἦτον ἡ τύχη της;... θὰ σοὶ τὴν εἶπω!... διότι δὲν γνωρίζω!... Ἀφοῦ ἀγαπητῆ ὡς ἐρωμένη μίας ἡμέρας, ἔπειτα θ' ἀποξενωθῆ διὰ παντὸς τῆς καρδίας, τῆς ἀγάπης τοῦ συζύγου της πάτης εὐτυχίας, τὴν ὁποῖαν ὠνειρεύθη... ἔπειτα θὰ ὑβρισθῆ, θὰ περιφρονηθῆ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της! θὰ ἀντιμετωπίσῃ γενναίως τὰς διασκεδάσεις τοῦ κόσμου, μὲ τὸ μείδιμα εἰς τὰ χεῖλη, μὲ τὴν καρδίαν πλήρη δακρῶν... πιστὴ καὶ ἀγνή, ἐλπίζουσα πάντοτε... μέχρι τῆς ἀπαισίας, τῆς ἀναποφεύκτου ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν οὐδὲν ἐλπίζουσα, θὰ καταπέσῃ ἐξηνητημένη προσκαλοῦσαν εἰς βοήθειαν τὸν σύζυγόν της, ὅστις θὰ εὐρίσκειται εἰς τὰς ἐρωμένικας του, τὰ τέκνα, τὰ ὁποῖα θὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν ἐξορίαν, τὸν Θεόν, ὅστις θὰ ἀποκριθῆ! καὶ τότε... τότε ἐν στιγμῇ παραφορᾶς, ἐν στιγμῇ ἀπογνώσεως... τὸ αἶσχος διὰ νὰ θέσῃ τέρμα!.. καὶ τέλος, τέλος, Θεέ μου!... φρικώδη τινα στιγμὴν, ὡς αὐτὴν συντετριμμένη ἐκ τῶν ἐλέγχων τῆς συνειδήσεως... δὲν θὰ ἔχη πλέον ἄλλο καταφύγιον, εἰμὴ νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν σύζυγόν της... καὶ νὰ φωνάξῃ... φόνευσέ με! σὲ ἠπάτησα!...

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Ψεῦδεσαι... δὲν θὰ ἐτόλμας... θὰ ἔτρεμες πολὺ διὰ τὸν συνένοχόν σου!

ΙΟΥΛΙΑ

Ἄπέθανε!

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ

Πιστεύεις;

(Θέτει πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Μαξίμου. Ἡ Ἰουλίᾳ ἐκδίδει κραυγὴν.— Συγχρόνως ἀνοίγεται ἡ θύρα τοῦ βήθους καὶ ἀναγγέλλουσιν.)
Ὁ κύριος Μάξιμος.

ΙΟΥΛΙΑ (εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἀπελπισίας, δρᾶττουσα τὴν χεῖρα τοῦ Μαυρικίου.)

Ἄ! ἔλεος!... ἔλεος!... ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ!... ἐν ὀνόματι τῆς θυγατρὸς μας! Ἄ!...
(Καταλαμβάνεται ὑπὸ δυσπνοίας, θέτει τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς καρδίας της, καὶ καταπίπτει ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντροῦ ἢ δὲ κεφαλῆ της κλίνει ἐπὶ τῆς τραπέζης.)

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Οἱ Αἴγιοι. — ΜΑΞΙΜΟΣ.

(Εἰσέρχεται ὁ Μάξιμος καὶ παρατηρῶν τὴν Ἰουλίαν ἐκτάδην καὶ ἀνάσθητον, ὀρμῆ πρὸς αὐτήν)

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ (διὰ φωνῆς βροντώδους.)

Μάθε ὅτι θὰ σὲ φονεύσω!

ΜΑΞΙΜΟΣ (ὅστις κλίνει πρὸς τὴν Ἰουλίαν, περιλύπως ἀνεγειρόμενος.)

Μάθετε ὅτι ἀπέθανε!

Τέλος τοῦ δράματος.

Τὸ ἀνωτέρω ὠραιότατον δράμα, ὅπερ λίαν εὐγενῶς παρέσχεον ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Ποικίλῃ Στοᾷ ὁ μεταφραστὴς αὐτοῦ, ἀφιερῶθη τῇ Ἑλληνίδι ἠθοποιῷ Κ. Σοφίᾳ Δ. Ταβουλάρῃ ὑπ αὐτοῦ.

ΣΗΜ. Ὁ κ. Λεονάρδος κατὰ τὰς δύο τελευταίας θεατρικὰς περιόδους (1879 καὶ 1880) εἰργάσθη μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου καὶ

πάνυ ἀφιλοκερδῶς πρὸς ἐμψύχωσιν καὶ πρόοδον τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς, μεταφράσας ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, πλὴν τῆς *Ἰουλλίας*, τοῦ ἀριστουργήματος τούτου τοῦ Octave Feuillet, καὶ τὰ ἐξῆς 13 ὠραία δραματικά ἔργα, ἅπερ ἐδώρησεν εἰς τοὺς καλλιτέρους τῶν Ἑλλήνων ἠθοποιῶν. Εἰσὶ δὲ ταῦτα : Οἱ *Πειράται* καὶ οἱ *Φυγάδες*, ὑπὸ A. Bourgeois καὶ Dugnè. Τὰ *Γερογτοπα.λ.ήκαρα* καὶ ἡ *Φερράνδη*, ὑπὸ V. Sardu. Ἡ *Βρασιλιανή*, ὑπὸ P. Meurice. Οἱ *Κατάσκοποι*, ὑπὸ J. Moinaux καὶ P. Parfait. Ὁ *Ἀτάργαζοῦλ*, ὑπὸ M. Masson καὶ A. Bourgeois. Ὁ *Πωλημέρος* ἐν-πατριδης, καὶ ὁ *Κυνηγὸς τῆς νυκτός*, ὑπὸ A. Ferrier. Τὸ *ταξείδιον τοῦ κυρίου Περισσῶν*, μὴν ἀπατῆς ποτὲ τῆρ γυναϊκά σου, καὶ *Δύο βλάκες*, ὑπὸ Labiche καὶ *Ναῦται καὶ στρατιῶται*, ὑπὸ E. Hugo. Οἱ ΠΕΙΡΑΤΑΙ, διδαχθέντες τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις θεατροῦ α' Ὀρφεῦς) κατὰ τὸ ἔτος 1880, ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοδραματικοῦ θιάσου *Μέγαροδρος*, ἐπανελήφθησαν δωδεκάκις, ἐνεκα τῆς ἐξαιρετικῆς τοῦ δημοφιλῆος αὐτοῦ δράματος ἐπιτυχίας. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν δραμάτων ὁ αὐτὸς θιάσος ἐδίδαξε πολλὰ ἐπιτυχῶς ὡσαύτως.

Σ. τ. Δ.